

Euroopan unionin virallinen lehti

L 218

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta
14. elokuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/38/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/40/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS korvaamisesta 8

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 778/2013/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle 15

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 779/2013, annettu 13 päivänä elokuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 24

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2013/430/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, viinialan kansallisista tukijärjestelmistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti tilatukijärjestelmään varainhoitovuonna 2014 siirrettävistä määristä** (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 5180)..... 26

2013/431/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, jäsenvaltioiden mahdollisuudesta pidentää tehoaineille benalaksyyli-M ja valifenalaatti myönnettyjä väliaikaisia lupia** (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 5184) ⁽¹⁾ 28

Huomautus lukijalle – Neuvoston asetukset (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta (katso kansilehden kolmas sivu)

Huomautus lukijoille – tapa viitata säädöksiin (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/38/EU,

annettu 12 päivänä elokuuta 2013,

satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kansainvälinen työjärjestö (ILO) hyväksyi 23 päivänä helmikuuta 2006 merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, jäljempänä 'vuoden 2006 merityöyleissopimus', jonka avulla haluttiin laatia yksi yhtenäinen asiakirja, joka mahdollisuuksien mukaan sisältää kaikkien voimassa olevien kansainvälisten merityötä koskevien yleissopimusten ja suositusten ajanmukaiset määräykset sekä ne peruseriaatteet, jotka sisältyvät muihin kansainvälisiin työoikeutta koskeviin yleissopimuksiin.
- (2) Neuvoston päätöksellä 2007/431/EY ⁽³⁾ jäsenvaltiot on valtuutettu ratifioimaan, Euroopan yhteisön edun vuoksi, vuoden 2006 merityöyleissopimus. Jäsenvaltioiden olisi siksi ratifioitava se mahdollisimman pian.
- (3) Kun jäsenvaltiot suorittavat satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/16/EY ⁽⁴⁾ mukaisia satamavaltiotarkastuksia, jotka koskevat sellaisten yleissopimusten alaan kuuluvia asioita,

joita ne eivät ole vielä ratifioineet ja joissa määrätään, että asianmukaisesti valtuutettujen virkailijoiden on tarkastettava jokainen alus, kun alus on toisen sopimusvaltion tai -osapuolen satamassa, näiden jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin keinoin noudattamaan kyseisten yleissopimusten mukaisia menettelyjä ja käytäntöjä ja niiden olisi näin ollen pidättäydyttävä raporttoimasta satamavaltiovalvonnasta Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO) ja/tai ILO:lle. Jäsenvaltioiden, jotka eivät direktiivin 2009/16/EY voimaantuloajankohtana ole vielä ratifioineet jotakin sen soveltamisalaan kuuluvaa kansainvälistä yleissopimusta, olisi kaikin tavoin pyrittävä järjestämään samanlaiset olosuhteet aluksillaan kulloinkin kyseessä olevan yleissopimuksen vaatimusten mukaisesti.

- (4) Jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukaistettu lähestymistapa, kun jäsenvaltiot panevat tehokkaasti täytäntöön kansainvälisiä normeja sekä lippuvaltio- että satamavaltiovalvontaan kuuluvissa tarkastuksissa, ja välttää ristiriita kansainvälisen ja unionin oikeuden välillä, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä ratifioimaan yleissopimukset siihen päivään mennessä, jona ne tulevat voimaan, ainakin niiltä osin, jotka kuuluvat unionin toimivaltaan.
- (5) Vuoden 2006 merityöyleissopimuksessa määritetään merityötä koskevat normit, joita on sovellettava kaikkiin merenkulkijoihin riippumatta heidän kansalaisuudestaan tai siitä, minkä valtion lipun alla purjehtivalla aluksella he työskentelevät.
- (6) Direktiivin 2009/16/EY soveltamiseksi on suotavaa, että käsitteiden "merenkulkija" ja "laivaväki" tai "miehistö" määrittelemisen sijaan nuo käsitteet ymmärretään kulloissakin asiayhteydessä siten kuin ne on määritelty tai ymmärretään asiaankuuluvissa kansainvälisissä yleissopimuksissa. Erityisesti sellaisten asioiden osalta, jotka liittyvät vuoden 2006 merityöyleissopimuksen täytäntöönpanoon, käsitteen "laivaväki" tai "miehistö" olisi katsottava tarkoittavan vuoden 2006 merityöyleissopimuksessa määriteltyä "merenkulkijaa".
- (7) Kaikkien sellaisten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta, jotka liittyvät vuoden 2006 merityöyleissopimuksen täytäntöönpanoon, mukaan lukien niiden alusten osalta, joihin ei sovelleta kansainvälistä turvallisuusjohtamissäännöstöä, direktiivissä 2009/16/EY

⁽¹⁾ EUVL C 299, 4.10.2012, s. 153.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. heinäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 161, 22.6.2007, s. 63.

⁽⁴⁾ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57.

olevien viittausten ”yhtiöön” olisi katsottava tarkoittavan ”laivanvarustajaa” sellaisena kuin tämä on määritelty vuoden 2006 merityöyleissopimuksen asiaankuuluvassa määräyksessä, sillä viimeksi mainittu määritelmä soveltuu paremmin vuoden 2006 merityöyleissopimuksen erityisiin tarpeisiin.

- (8) Merkittävä osa vuoden 2006 merityöyleissopimuksen normeista on pantu täytäntöön unionin oikeudessa Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta 16 päivänä helmikuuta 2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/13/EY ⁽¹⁾ ja Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/63/EY ⁽²⁾. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan sellaiset vuoden 2006 merityöyleissopimuksen normit, jotka kuuluvat direktiivin 2009/13/EY tai direktiivin 1999/63/EY soveltamisalaan, noiden direktiivien mukaisesti.
- (9) Yleisenä periaatteena on, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimenpiteet eivät saisi missään tapauksessa olla peruste sille, että jäsenvaltiot alentavat jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden suojelun yleistä tasoa, joka perustuu sovellettavaan sosiaaliturvaa koskevaan unionin oikeuteen.
- (10) Vuoden 2006 merityöyleissopimus sisältää täytäntöönpanomääräyksiä, joissa määritellään satamavaltioiden suorittamasta alusten valvonnasta vastaavien valtioiden velvollisuudet. Jotta voitaisiin suojella turvallisuutta ja välttää kilpailun vääristyminen, jäsenvaltioiden olisi voitava tarkastaa, että vuoden 2006 merityöyleissopimuksen määräyksiä noudatetaan kaikilla niiden satamissa tai ankkuri-paikoissa käyvillä aluksilla riippumatta siitä, minkä valtion lipun alla alukset purjehtivat.
- (11) Satamavaltioiden suorittamaa valvontaa säännellään direktiivillä 2009/16/EY, ja siinä olisi sisällytettävä vuoden 2006 merityöyleissopimus niihin yleissopimuksiin, joiden täytäntöönpanon jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastavat unionin satamissa.
- (12) Suorittaessaan satamavaltioiden valvontaan liittyviä tarkastuksia direktiivin 2009/16/EY mukaisesti jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon vuoden 2006 merityöyleissopimuksen määräykset, joiden mukaan merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus on hyväksyttävä ensisijaisena osoituksena vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimusten noudattamisesta.
- (13) Unionin oikeudessa olisi otettava huomioon myös vuoden 2006 merityöyleissopimuksessa määrätyt menettelyt, jotka koskevat vuoden 2006 merityöyleissopimuksen alaan kuuluvista kysymyksistä maissa tehtyjen valitusten käsittelyä.

- (14) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2009/16/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä. Komissiolle olisi oltava oikeus hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä seuraavia tarkoituksia varten: niiden yleisten riskitekijöiden tarkastelua varten, jotka liittyvät erityisesti lippuvaltioon sekä yhtiön toimintaan liittyviin perusteisiin; yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi laajennettujen tarkastusten soveltamisalaa varten, niiden piiriin kuuluvat riskialueet mukaan lukien; yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi laivojen tarkastuksia ja turvatarkastuksia koskevia menettelyjä varten; sellaisen yhtenäistetyin sähköisen lomakkeen hyväksymistä varten, jota käytetään vuoden 2006 merityöyleissopimukseen liittyvien valitusten ilmoittamiseen; sellaisten yhdenmukaistettujen menettelyjen täytäntöönpanemiseksi, joita käytetään luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden havaitsemista ilmeisistä sääntöjenvastaisuuksista sekä jäsenvaltioiden toteuttamien jakotoimenpiteiden ilmoittamiseen; sekä sellaisia yhtiöitä koskevien tietojen julkaisemista koskevien yksityiskohtaisten järjestelyjen vahvistamiseen, joiden toiminnan laatu on heikko tai erittäin heikko, sekä asiaa koskevien tietojen koontamista koskevat perusteet ja ajan tasalle saattamisen tiheys. Nämä ovat erittäin teknisiä toimenpiteitä, jotka on toteutettava mainitulla direktiivillä vahvistettujen periaatteiden ja perusteiden mukaisesti. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (15) Jos tässä direktiivissä tarkoitettu komitea ei anna lausuntoa komission ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi, komission ei olisi annettava tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät menetelmiin, joita noudatetaan tarkasteltaessa erityisesti lippuvaltioon liittyvien perusteiden ja yhtiön toimintaan liittyvien perusteiden yleisiä riskitekijöitä, jotka liittyvät luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden tekemiin ilmoituksiin, mukaan lukien yhdenmukaistetut menettelyt, joita käytetään ilmoitettaessa luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden havaitsemista ilmeisistä sääntöjenvastaisuuksista ja jäsenvaltioiden jatkotoimenpiteistä, sekä yksityiskohtaisiin järjestelyihin, jotka koskevat tietojen julkaisemista yhtiöistä, joiden toiminnan laatu on heikko tai erittäin heikko.
- (16) Antaessaan täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä komission olisi erityisesti otettava huomioon tarkastusjärjestelmän käytöstä unionissa kertynyt asiantuntemus ja siitä saatu kokemus sekä käytettävä hyväksi Pariisissa 26 päivänä tammikuuta 1982 allekirjoitetun satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jäljempänä ”Pariisin pöytäkirja”, ajan tasalle saatetun version mukaista asiantuntemusta.
- (17) Täytäntöönpanosäännöt, mukaan lukien viittaukset Pariisin pöytäkirjan ohjeisiin ja suuntaviivoihin, eivät saisi vaikeuttaa tarkastajien tai toimivaltaisen viranomaisen ammatillisen harkinnan käyttöä ja vaarantaa direktiivissä 2009/16/EY säädettyä joustavuutta.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽³⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (18) Direktiivissä 2009/16/EY tarkoitettua tarkastustietokantaa olisi mukautettava ja kehitettävä tällä direktiivillä tehtyjen muutosten tai Pariisin pöytäkirjan puitteissa tehtyjen muutosten mukaisesti.
- (19) Pariisin pöytäkirjan tarkoituksena on poistaa käytöstä alikuntoiset alukset sellaisen yhdenmukaistetun satamavaltioiden valvontajärjestelmän avulla, johon kuuluu satamassa, myös jäsenvaltioiden satamissa, käyvien alusten yhteensovitettu tarkastaminen Pariisin pöytäkirjan alueella. Näillä tarkastuksilla pyritään varmistamaan, että alukset täyttävät kansainväliset turvallisuus-, turvatoimi- ja ympäristönormit ja että merenkulkijoilla on asianmukaiset, voimassa olevien kansainvälisten yleissopimusten mukaiset asumis- ja työskentelyolosuhteet. Kun tarkastuksia suoritetaan ja kun viitataan Pariisin pöytäkirjan ohjeisiin ja suuntaviivoihin, on otettava huomioon, että nämä ohjeet ja suuntaviivat on laadittu ja hyväksytty yhdenmukaisuuden varmistamiseksi ja tarkastusten ohjaamiseksi siten, että helpotetaan mahdollisimman pitkälle menevää lähentymistä.
- (20) Aluksella suoritettava merenkulkijoiden asumis- ja työskentelyolosuhteiden tarkastus, ja heidän koulutuksensa ja pätevyytensä tarkastus sen varmistamiseksi, että ne täyttävät vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimukset, edellyttävät tarvittavan koulutuksen järjestämistä tarkastajille. Euroopan meriturvallisuusviraston ja jäsenvaltioiden olisi edistettävä tarkastajien kouluttamista, jotta voidaan tarkastaa, että vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimuksia noudatetaan.
- (21) Jotta komissio voisi saattaa asiaankuuluvat menettelyt ajan tasalle nopeasti ja siten edistää merenkulkualan tasavertaisia toimintaedellytyksiä kaikkialla maailmassa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2009/16/EY liitettä VI, jossa on luettelo Pariisin pöytäkirjassa vahvistetuista ohjeista, jotta jäsenvaltioiden alueella sovellettavat ja täytäntöön pantavat menettelyt ovat yhdenmukaiset kansainvälisellä tasolla sovittujen menettelyjen kanssa sekä asiaa koskevien yleissopimusten mukaiset. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (23) Direktiivi 2009/16/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.
- (24) Vuoden 2006 merityöyleissopimuksen VIII artiklan mukaan mainittu yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona on rekisteröity ainakin 30:n ILO:n sellaisen jäsenen ratifiointi, joiden osuus maailman bruttovetoisuudesta on 33 prosenttia. Tämä ehto täyttyi 20 päivänä elokuuta 2012, ja vuoden 2006 merityöyleissopimus tulee voimaan 20 päivänä elokuuta 2013.
- (25) Tämän direktiivin olisi tultava voimaan samana päivänä kuin vuoden 2006 merityöyleissopimus,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/16/EY

Muutetaan direktiivi 2009/16/EY seuraavasti:

- 1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:
 - a) muutetaan 1 alakohta seuraavasti:
 - i) kumotaan g alakohta;
 - ii) lisätään alakohdat seuraavasti:
 - ”i) merityötä koskeva yleissopimus, vuodelta 2006, jäljempänä ’vuoden 2006 merityöyleissopimus’;
 - j) vuoden 2001 kansainvälinen yleissopimus alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta (AFS-yleissopimus 2001);
 - k) vuoden 2001 kansainvälinen yleissopimus aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta (bunkkeriyleissopimus 2001).”
 - b) lisätään alakohdat seuraavasti:
 - ”23) ”merityösertifikaatilla” vuoden 2006 merityöyleissopimuksen säännössä 5.1.3. tarkoitettua sertifikaattia;
 - 24) ”merityöehtojen noudattamista koskevalla ilmoituksella” vuoden 2006 merityöyleissopimuksen säännössä 5.1.3 tarkoitettua ilmoitusta.”
 - c) lisätään kohta seuraavasti:

”Tässä direktiivissä olevia viittauksia yleissopimuksiin, kansainvälisiin säännöstöihin ja päätöslauselmiin, myös todistusasiakirjojen ja muiden asiakirjojen osalta, pidetään viittauksina asianomaisiin yleissopimuksiin, kansainvälisiin säännöstöihin ja päätöslauselmiin, sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa.”
- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
 - a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarkastaessaan alusta, jonka lippuvaltio ei ole tietyn yleissopimuksen osapuoli, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei alus ja sen laivaväki saa osakseen parempaa kohtelua kuin kyseisen yleissopimuksen osapuolena olevan lippuvaltion alus. Tällaiselle alukselle on tehtävä yksityiskohtainen tarkastus Pariisin pöytäkirjassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteutetut toimenpiteet eivät saa johtaa merenkulkijoiden suojelun yleisen, unionin sosiaaliturvaa koskevaan oikeuteen perustuvan tason alentamiseen aloilla, joilla tätä direktiiviä sovelletaan, verrattuna kussakin jäsenvaltiossa jo vallitsevaan tilanteeseen. Jos satamavaltion toimivaltainen viranomaislainen saa asianomaisia toimenpiteitä soveltaessaan tietää unionin oikeuden selkeästä rikkomisesta jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla, sen on ilmoitettava tästä tarpeellisten jatkotoimien toteuttamista varten kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti viipymättä muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.”

3) Kumotaan 8 artiklan 4 kohta.

4) Korvataan 10 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta toteuttaa menetelmiä niiden yleisten riskitekijöiden tarkastelua varten, jotka liittyvät erityisesti lippuvaltioon sekä yhtiön toimintaan liittyviin perusteisiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

5) Korvataan 14 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laajennetun tarkastuksen soveltamisala ja sen yhteydessä tarkastettavat riskikohteet esitetään liitteessä VII. Komissio voi hyväksyä yksityiskohtaisia toimenpiteitä liitteen VII yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

6) Korvataan 15 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio voi hyväksyä yksityiskohtaisia toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja 2 kohdassa tarkoitettujen turvatarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

7) Lisätään 17 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jos yksityiskohtaisen tarkastuksen perusteella havaitaan, että asumis- ja työskentelyolosuhteet aluksella eivät vastaa vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimuksia, tarkastajan on ilmoitettava puutteista viipymättä aluksen päällikölle ja vaadittava korjaamaan ne tietyssä määräajassa.

Jos tarkastaja katsoo, että tällaiset puutteet ovat merkittäviä tai jos ne liittyvät liitteessä V olevan A osan 19 kohdan mukaisesti tehtyyn valitukseen, tarkastajan on ilmoitettava puutteista myös asiaankuuluville merenkulkijoiden ja laivanvarustajien järjestöille jäsenvaltiossa, jossa tarkastus suoritetaan, ja hän voi

a) ilmoittaa puutteista lippuvaltion edustajalle,

b) antaa asiaan liittyvät tiedot seuraavan poikkeamissataman toimivaltaisille viranomaisille.

Vuoden 2006 merityöyleissopimukseen liittyvissä asioissa jäsenvaltiolla, jossa tarkastus suoritetaan, on oikeus välittää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle jäljennös tarkastajan raportista ja liittää siihen lippuvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta asetetussa määräajassa mahdollisesti saatu vastaus, jotta voidaan toteuttaa tarpeelliseksi katsotut ja tarkoituksenmukaiset toimet sen varmistamiseksi, että kyseiset tiedot kirjataan ja niistä tiedotetaan niille osapuolille, jotka halutessaan voivat ryhtyä asian johdosta tarpeellisiin vastatoimenpiteisiin.”

8) Korvataan 18 artiklan neljäs kohta seuraavasti:

”Valittajan henkilöllisyyttä ei saa paljastaa kyseisen aluksen päällikölle eikä omistajalle. Tarkastajan on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistukseksi merenkulkijoiden tekemien valitusten luottamuksellisuuden, myös varmistamalla, että merenkulkijoiden haastattelut toteutetaan luottamuksellisesti.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Vuoden 2006 merityöyleissopimusta koskevien valitusten maissa tapahtuva käsittely

1. Merenkulkija voi tehdä valituksen, joka koskee vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimusten rikkomista, merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina, tarkastajalle siinä satamassa, johon merenkulkijan alus on poikennut. Tällaisissa tapauksissa tarkastajan on alustavasti tutkittava asia.

2. Alustavan tutkimuksen yhteydessä on valituksen luonteesta riippuen tarkastettava tarvittaessa myös se, onko asiassa noudatettu vuoden 2006 merityöyleissopimuksen säännön 5.1.5 mukaista aluksella tapahtuvaa valitusmenettelyä. Tarkastaja voi myös suorittaa yksityiskohtaisen tarkastuksen tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.

3. Tarkastajan on pyrittävä tapauksen mukaan ratkaisemaan valitus aluksella.

4. Jos tutkimuksessa tai tarkastuksessa todetaan vaatimustenvastaisuus, joka kuuluu 19 artiklan soveltamisalaa, sovelletaan mainittua artiklaa.

5. Jos 4 kohta ei sovellu ja jotakin merenkulkijan valitusta, joka koskee vuoden 2006 merityöyleissopimuksen alaan kuuluvia asioita, ei ole voitu ratkaista aluksella, tarkastajan on viipymättä ilmoitettava asiasta lippuvaltiolle ja pyydettyä sitä tietyssä määräajan kuluessa antamaan ohjeita ja esittämään suunnitelma korjaaviksi toimin. Kertomus kaikista suoritetuista tarkastuksista on toimitettava sähköisesti 24 artiklassa tarkoitettuun tarkastustietokantaan.

6. Jos valitusta ei ole voitu ratkaista 5 kohdan mukaisilla toimilla, satamavaltion on toimitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tarkastuskertomuksen jäljennös ja liitettävä siihen lippuvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta asetetussa määräajassa mahdollisesti saatu vastaus. Asiasta on tiedotettava samalla tavalla myös satamavaltion asiaankuuluville merenkulkijoiden ja laivanvarustajien järjestöille. Satamavaltion on lisäksi toimitettava ratkaistuja valituksia koskevat tilastot ja tiedot säännöllisesti Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

Tällainen toimittaminen on suoritettava, jotta tällaisten asianmukaisiksi ja tarkoituksenmukaisiksi katsottujen toimien perusteella pidetään rekisteriä tällaisista tiedoista ja tuodaan ne niiden osapuolten, myös merenkulkijoiden ja laivanvarustajien järjestöjen, tietoon, jotka voivat olla kiinnostuneita ryhtymään asian johdosta tarpeellisiin vastatoimenpiteisiin.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle siirretään täytäntöönpanovalta hyväksyä yhtenäistetty sähköinen lomake ja menettely, joita käytetään ilmoitettaessa jäsenvaltioiden toteuttamista seurantatoimista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Tämä artikla ei rajoita 18 artiklan soveltamista. Mainittu 18 artiklan neljättä kohtaa sovelletaan myös vuoden 2006 erityyöyleissopimuksen alaan kuuluviin asioihin liittyviin valituksiin.”

10) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Kun on kyse aluksen asumis- ja työskentelyolosuhteista, jotka vaarantavat selvästi merenkulkijoiden turvallisuuden tai terveyden, tai puutteista, jotka merkitsevät vuoden 2006 erityyöyleissopimuksen vaatimusten, merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina, vakavaa tai toistuvaa rikkomista, sen satamavaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa alus tarkastetaan, on varmistettava, että alus pysäytetään tai toiminto, jonka aikana puute on havaittu, keskeytetään.

Pysäyttämismääräystä tai toiminnon keskeyttämistä ei saa peruuttaa ennen kuin kyseiset puutteet on korjattu, paitsi jos toimivaltaisen viranomaisen on hyväksynyt toimintasuunnitelman näiden puutteiden korjaamiseksi ja on vakuuttunut siitä, että suunnitelma pannaan täytäntöön ripeästi. Tarkastaja voi kuulla lippuvaltiota ennen kuin hän hyväksyy toimintasuunnitelman.”

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos alus pysäytetään, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava kirjallisesti kaikista niistä olosuhteista, joiden takia väliintulo on katsottu tarpeelliseksi, lippuvaltion hallinnolle tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, kyseisen valtion konsulille tai hänen poissa

ollessaan sen lähimmälle diplomaattiselle edustajalle, sekä liitettävä ilmoitukseen tarkastuskertomus. Lisäksi asiasta on tarvittaessa ilmoitettava myös nimetyille katsastajille tai hyväksytyille laitoksille, jotka vastaavat luokitustodistusten antamisesta tai yleissopimusten mukaisen lakisääteisten todistusten antamisesta. Lisäksi jos alusta estetään purjehtimasta vuoden 2006 erityyöyleissopimuksen vaatimusten, merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina, vakavan tai toistuvan rikkomisen vuoksi tai sen vuoksi, että aluksen asumis- ja työskentelyolosuhteet vaarantavat selvästi merenkulkijoiden turvallisuuden tai terveyden, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä asianmukaisesti lippuvaltiolle ja pyydettyä lippuvaltion edustaja mahdollisuuksien mukaan paikalle sekä pyydettyä lippuvaltiota vastaamaan tietyssä määräajassa. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä myös asianomaisille merenkulkijoiden ja laivanvarustajien järjestöille siinä satamavaltiossa, jossa tarkastus on suoritettu.”

11) Korvataan 23 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta hyväksyä toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien yhdenmukaistetut menettelyt, joita käytetään luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden havaitsemien ilmeisten sääntöjenvastaisuuksien ja jäsenvaltioiden toteuttamien jatkotoimenpiteiden ilmoittamiseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

12) Korvataan 27 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle täytäntöönpanovalta vahvistaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen julkaisemista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, asiaa koskevien tietojen koontamista koskevat perusteet ja ajan tasalle saattamisen tiheys. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

13) Lisätään artiklat seuraavasti:

”30 a artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 30 b artiklan mukaisesti liitteen VI muuttamiseksi niin, että mainitussa liitteessä esitettyyn luetteloon lisätään Pariisin pöytäkirjalla perustetun järjestön hyväksymiä uusia satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevia ohjeita.

30 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 20 päivästä elokuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 30 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 30 a artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 30 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”

14) Korvataan 31 artikla seuraavasti:

”31 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 (*) 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi, joka on määrä hyväksyä 10 artiklan 3 kohdan, 23 artiklan 5 kohdan ja 27 artiklan toisen kohdan mukaisesti, komissio ei hyväksy tuota ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohdtaa.

(*) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.”

15) Kumotaan 32 artikla.

16) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

”33 artikla

Täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Vahvistaessaan 10 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa, 15 artiklan 4 kohdassa, 18 a artiklan 7 kohdassa, 23 artiklan 5 kohdassa ja 27 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti komissio valvoo erityisesti, että näissä säännöissä otetaan huomioon unionin tarkastusjärjestelmästä saatu kokemus ja hyödynnetään Pariisin pöytäkirjan asiantuntemusta.”

17) Muutetaan liitteessä I oleva II osan 2B kohta seuraavasti:

a) korvataan viides luetelmakohta seuraavasti:

— Aluksen päällikkö, muu laivaväkeen kuuluva tai muu henkilö tai organisaatio, jonka perusteltua etua aluksen turvallinen toiminta, aluksen asumis- ja työskentelyolosuhteet tai pilaantumisen ehkäiseminen koskee, on tehnyt aluksesta ilmoituksen tai valituksen, mukaan lukien maissa tehty valitus, eikä asianomainen jäsenvaltio pidä ilmoitusta tai valitusta selvästi perusteettomana.”

b) lisätään luetelmakohta seuraavasti:

— Alusten osalta on hyväksytty 19 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma puutteiden korjaamiseksi, mutta tarkastaja ei ole tarkastanut kyseisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa.”

18) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) korvataan 14, 15 ja 16 kohta seuraavasti:

”14. Lääkärintodistukset (ks. vuoden 2006 merityöyleissopimus)

15. Aluksen työaikajärjestelytaulukko (ks. vuoden 2006 merityöyleissopimus ja STCW 78/95 -yleissopimus)

16. Merenkulkijoiden työ- ja lepoaikaa koskeva kirjanpito (ks. vuoden 2006 merityöyleissopimus)”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”45. Merityösertifikaatti

46. Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, osat I ja II

47. Kiinnittymisenestojärjestelmää koskeva kansainvälinen todistuskirja

48. Todistus vakuutuksesta tai muusta rahavakuudesta, joka koskee aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta”

19) Lisätään liitteessä V olevaan A osaan kohdat seuraavasti:

- ”16. Vuoden 2006 merityöyleissopimuksen mukaisesti vaadittuja asiakirjoja ei esitetä tai niitä ei ole tai ne eivät ole ajanmukaiset tai ne eivät sisällä vuoden 2006 merityöyleissopimuksessa vaadittuja tietoja taikka ne eivät muutoin ole asianmukaisia.
17. Aluksen asumis- ja työskentelyolosuhteet eivät vastaa vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimuksia.
18. On perusteltua syytä uskoa, että alus on vaihtanut lippua välttyäkseen noudattamasta vuoden 2006 merityöyleissopimusta.
19. On tehty valitus, jonka mukaan aluksen tietyt asumis- ja työskentelyolosuhteet eivät vastaa vuoden 2006 merityöyleissopimuksen vaatimuksia.”

20) Muutetaan liitteessä X oleva 3.10 kohta seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Vuoden 2006 merityöyleissopimuksen alaan kuuluvat asiat”

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

- ”8. Olosuhteet aluksella selvästi vaarantavat merenkulkijoiden turvallisuuden tai terveyden.
9. Vaatimustenvastaisuus merkitsee niiden vuoden 2006 merityöyleissopimuksen, merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina, vaatimusten vakavaa tai toistuvaa rikkomista, jotka liittyvät merenkulkijoiden asumis- ja työskentelyolosuhteisiin aluksella, sellaisina kuin ne esitetään merityösertifikaatissa ja merityöehtojen noudattamista koskevassa ilmoituksessa.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 21 päivänä marraskuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säänneltyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan 20 päivänä elokuuta 2013, mikä on vuoden 2006 merityöyleissopimuksen voimaantulopäivä.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/40/EU,

annettu 12 päivänä elokuuta 2013,

tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäättöksen 2005/222/YOS korvaamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tämän direktiivin tavoitteina on lähentää tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä koskevaa jäsenvaltioiden rikosoikeutta vahvistamalla vähimmäissäännöt rikosten määrittelylle ja sovellettaville seuraamuksille sekä parantaa yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä, jäsenvaltioiden poliisi- ja muut erikoistuneet lainvalvontaviranomaiset mukaan luettuina, ja unionin toimivaltaisten erityisvirastojen ja -elinten, kuten Eurojust, Europol ja sen Euroopan verkkorikostorjuntakeskus, sekä Euroopan verkko- ja tietoturaviraston (ENISA) välillä.
- (2) Tietojärjestelmät ovat tärkeä osa poliittista, sosiaalista ja taloudellista vuorovaikutusta unionissa. Yhteiskunta on yhä enemmän riippuvainen tällaisista järjestelmistä. Sisämarkkinoiden sekä kilpailukykyisen ja innovoivan talouden kehittämisen kannalta on erittäin tärkeää, että nämä järjestelmät toimivat sujuvasti ja turvallisesti unionissa. Tietojärjestelmien asianmukaisen suojelun tason varmistamisen olisi oltava osa tehokkaita ja kattavia puitteita ehkäisytoimille, jotka liittyvät tietoverkkorikollisuuden vastaisiin rikosoikeudellisiin toimiin.
- (3) Tietojärjestelmiä vastaan tehdyt hyökkäykset ja erityisesti järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvät hyökkäykset ovat kasvava uhka unionissa ja maailmanlaajuisesti, ja samalla tietojärjestelmiin kohdistuvien terrorihyökkäysten tai poliittisista syistä tapahtuvien hyökkäysten mahdollisuus herättää lisääntyvää huolta, sillä tietojärjestelmät ovat osa jäsenvaltioiden ja unionin elintärkeää infrastruktuuria. Koska hyökkäykset uhkaavat turvallisemman tietoyhteiskunnan sekä vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen

perustuvan alueen toteuttamista, niihin on varauduttava unionin tasolla ja ne edellyttävät tehokkaampaa kansainvälistä yhteistyötä ja yhteensovittamista.

- (4) Unionissa on useita elintärkeitä infrastruktuureja, joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi huomattava rajatylittävä vaikutus. Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisvalmiuksia on lisättävä unionissa, joten toimenpiteitä verkkohyökkäysten torjumiseksi olisi tästä syystä täydennettävä ankarilla rikosoikeudellisilla seuraamuksilla, jotka kuvastavat tällaisten hyökkäysten vakavuutta. Elintärkeänä infrastruktuurina voidaan pitää sellaisia jäsenvaltioissa sijaitsevia hyödykkeitä ja järjestelmiä tai niiden osia, jotka ovat keskeisiä yhteiskunnan välttämättömien toimintojen, terveydenhuollon, turvallisuuden, turvatoimien sekä väestön taloudellisen tai sosiaalisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi, kuten voimat, liikenneverkot tai julkiset verkot, ja joiden vahingoittumisella tai tuhoutumisella olisi merkittävä vaikutus jäsenvaltioon sen vuoksi, että näitä toimintoja ei kyetä ylläpitämään.
- (5) On todisteita siitä, että jäsenvaltioiden tai julkisen tai yksityisen sektorin tiettyjen toimintojen kannalta elintärkeitä tietojärjestelmiä vastaan pyritään tekemään entistä vaarallisempia ja toistuvia laajamittaisia hyökkäyksiä. Tähän suuntaukseen liittyvät entistä pidemmälle kehitetyt menetelmät, kuten niin kutsuttujen bottiverkkojen luominen ja käyttö, mihin liittyy rikoksen useita eri vaiheita, joista jokainen yksin voi olla vakava riski yleiselle edulle. Tällä direktiivillä pyritään muun muassa ottamaan käyttöön rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka koskevat bottiverkkojen luomista eli sitä, että perustetaan etähallinta merkittävälle määrälle tietokoneita tartuttamalla ne haittaohjelmilla kohdennettujen verkkohyökkäysten kautta. Kun bottiverkko on luotu, bottiverkon muodostavat tartunnan saaneet tietokoneet on mahdollista aktivoida tietokoneiden käyttäjien tietämättä sellaisen tässä direktiivissä tarkoitetun laajamittaisen verkkohyökkäyksen käynnistämiseksi, joka yleensä kykenee aiheuttamaan vakavaa vahinkoa. Jäsenvaltiot voivat määritellä vakavan vahingon kansallisen lakinsa ja käytäntönsä mukaisesti, ja siihen voi kuulua yleiseltä merkitykseltään huomattavien järjestelmäpalvelujen vahingoittaminen tai huomattavien taloudellisten menetysten taikka henkilötietojen tai arkaluonteisten tietojen häviämisen aiheuttaminen.
- (6) Laajamittaiset verkkohyökkäykset voivat aiheuttaa merkittäviä taloudellisia vahinkoja keskeyttämällä tietojärjestelmät ja viestinnän sekä aiheuttamalla kaupallisesti tärkeiden luottamuksellisten tietojen tai muun datan menetyksen tai muuttumisen. Erityisesti olisi kiinnitettävä huomiota innovatiivisten pienten ja keskisuurten yritysten tietoisuuden lisäämiseen tällaisista uhkista ja niiden haavoittuvaisuudesta tällaisten hyökkäysten osalta, koska ne ovat entistä riippuvaisempia tietojärjestelmien moitteettomasta toiminnasta ja saatavuudesta ja niillä on usein rajoitetut voimavarat tietoturvallisuutta varten.

(1) EUVL C 218, 23.7.2011, s. 130.

(2) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. heinäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2013.

- (7) Alan yhteiset määritelmät ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on yhdenmukainen linja tämän direktiivin soveltamisessa.
- (8) Rikostunnusmerkistöjen osalta on tarpeen omaksua yhteinen linja ottamalla käyttöön yhteinen rikosmääritelmä laittomista tunkeutumista tietojärjestelmään, laittomasta järjestelmän häirinnästä, laittomasta datan vahingoittamisesta ja viestintäsalaisuuden loukkaamisesta (tietojen laitton hankkiminen).
- (9) Viestintäsalaisuuden loukkaamiseen (tietojen laitton hankkiminen) kuuluvat viestin sisällön kuunteleminen, seuranta tai valvonta ja tietosisällön hankkiminen joko suoraan tunkeutumalla tietojärjestelmään ja käyttämällä sitä tai epäsuorasti teknisin keinoin käyttämällä elektronista salakuuntelua tai salakuuntelulaitteita, mutta se ei välttämättä rajoitu näihin.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä määrättävistä seuraamuksista. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin olisi kuuluttava vankeusrangaistus ja/tai sakko.
- (11) Tässä direktiivissä säädetään rikosoikeudellisista seuraamuksista ainakin niiden tapausten osalta, jotka eivät ole vähäisiä. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lakinsa ja käytäntönsä mukaisesti määritellä, mikä on vähäinen tapaus. Tapausta voidaan pitää vähäisenä esimerkiksi silloin, kun rikoksen aiheuttama yleiseen tai yksityiseen etuun, esimerkiksi tietokonejärjestelmän tai datan eheyteen taikka henkilön koskemattomuuteen, oikeuksiin tai muihin etuihin, kohdistuva vahinko ja/tai riski on merkityksetön tai luonteeltaan sellainen, että rikosoikeudellisen seuraamuksen määrääminen lakisääteisissä rajoissa tai rikosoikeudelliseen vastuuseen asettaminen ei ole tarpeen.
- (12) Verkkohyökkäysten aiheuttamien uhkien ja riskien tunnistamisella ja niistä raportoimisella sekä tähän liittyvällä tietojärjestelmien haavoittuvuudella on merkitystä verkkohyökkäysten tehokkaan estämisen ja niihin puuttumisen sekä tietojärjestelmien turvallisuuden parantamisen kannalta. Kannustimien tarjoaminen voisi lisätä turvallisuuspuutteista raportoimista. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarjoamaan mahdollisuuksia turvallisuuspuutteiden oikeudelliselle toteamiselle ja niistä raportoimiselle.
- (13) On tarkoituksenmukaista säätää ankarammista seuraamuksista silloin, kun tietojärjestelmään kohdistuvan hyökkäyksen toteuttaa rikollisjärjestö, sellaisena kuin se on määritelty järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2008 tehdystä neuvoston päätöksessä 2008/841/YOS⁽¹⁾, kun verkkohyökkäys on laajamittainen ja vaikuttaa merkittävään määrään tietojärjestelmiä, mukaan lukien silloin, kun hyökkäyksen tarkoituksena on luoda bottiverkko, tai kun verkkohyökkäys aiheuttaa vakavaa vahinkoa, mukaan lukien silloin, kun hyökkäys toteutetaan bottiverkon kautta. On myös tarkoituksenmukaista säätää ankarammista seuraamuksista silloin, kun hyökkäys kohdistuu jäsenvaltioiden tai unionin elintärkeään infrastruktuuriin.
- (14) Toinen tärkeä seikka pyrittäessä yhdennettyyn lähestymistapaan tietoverkkorikollisuuden torjunnassa on tehokkaiden toimenpiteiden ottaminen käyttöön henkilöllisyysvarkauden ja muiden henkilöllisyyteen liittyvien rikosten estämiseksi. Mahdollista tarvetta unionin toimiin tällaisen rikollisen käyttäytymisen torjumiseksi voitaisiin myös harkita arvioitaessa kattavan horisontaalisen unionin välineen tarvetta.
- (15) Neuvoston 27 ja 28 päivänä marraskuuta 2008 antamien päätelmien mukaan jäsenvaltioiden ja komission kanssa olisi luotava uusi strategia ottaen huomioon Euroopan neuvoston vuonna 2001 tekemän tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen sisältö. Kyseinen yleissopimus on oikeudellinen viitekehys torjuttaessa tietoverkkorikollisuutta, tietojärjestelmiin kohdistuvat hyökkäykset mukaan luettuina. Tämä direktiivi pohjautuu mainittuun yleissopimukseen. Olisi pidettävä ensisijaisena sitä, että kaikki jäsenvaltiot saattavat yleissopimuksen ratifiointimenettelyt päätökseen mahdollisimman pian.
- (16) Koska hyökkäyksiä voidaan toteuttaa erilaisin tavoin ja koska laitteistot ja ohjelmistot kehittyvät nopeasti, tässä direktiivissä viitataan välineisiin, joita voidaan käyttää tässä direktiivissä säädettyjen rikosten tekemiseen. Tällaisia välineitä voivat olla haittaohjelmat, mukaan lukien haittaohjelmat, joilla voidaan luoda bottiverkkoja, joita käytetään verkkohyökkäysten tekemiseen. Vaikka tällainen väline olisi sopiva tai erityisen sopiva jonkin tässä direktiivissä säädetyn rikoksen tekemiseen, on mahdollista, että se on valmistettu laillisia tarkoituksia varten. Koska kriminalisointia on vältettävä siltä osin kuin tällaiset välineet on valmistettu ja saatettu markkinoille laillisia tarkoituksia varten, kuten tietotekniikkatuotteiden luotavuuden tai tietojärjestelmien turvallisuuden testaamiseksi, yleisen tahallisuusedellytyksen lisäksi on edellytettävä myös välitöntä tahallisuutta käyttää näitä välineitä yhden tai useamman tässä direktiivissä säädetyn rikoksen tekemiseen.
- (17) Tässä direktiivissä ei määrätä rikosoikeudellista vastuuta silloin, kun tässä direktiivissä säädettyjä rikoksia koskevat objektiiviset kriteerit täyttyvät mutta teot on tehty ilman tahallisuutta, esimerkiksi kun henkilö ei tiedä, että järjestelmään pääsyyn ei ollut lupaa, tai kun on kyse tietojärjestelmien luvallisesta testauksesta tai suojauksesta, kuten silloin, kun yritys tai myyjä antaa henkilölle tehtäväksi testata turvallisuusjärjestelmänsä vahvuutta. Sopimusvelvoitteet tai sopimukset tietojärjestelmiin pääsyn rajoittamiseksi käyttäjäpolitiikalla tai palveluehdoilla sekä työnantajan tietojärjestelmiin pääsyä ja niiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin koskevat työriidat eivät saisi aiheuttaa rikosoikeudellista vastuuta tämän direktiivin puitteissa, jos järjestelmiin pääsyä pidettäisiin näissä olosuhteissa luvattomana ja se muodostaisi ainoan perusteen rikosoikeudelliselle menettelylle. Tämä direktiivi ei rajoita kansallisessa ja unionin oikeudessa säädettyä tietojensaantioikeutta, mutta se ei myöskään saa olla laittoman tai mielivaltaisen tietojensaannin peruste.

(¹) EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Eri olosuhteet voivat helpottaa verkkohyökkäysten tekemistä; tekijällä voi esimerkiksi työnsä puolesta olla käyttöoikeus verkkohyökkäyksen kohteeksi joutuneiden tietojärjestelmien turvajärjestelmiin. Tällaiset olosuhteet olisi kansallisen lain puitteissa otettava asianmukaisesti huomioon rikosoikeudellisten menettelyjen aikana.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi kansallisessa laissaan säädettävä raskauttavista asianhaaroista oikeusjärjestelmänsä raskauttavia asianhaaroja koskevien sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Niiden olisi varmistettava, että tuomarit voivat harkita näitä raskauttavia asianhaaroja tuomitessaan rikoksentekejiä. Tuomari voi harkita näitä asianhaaroja yhdessä tietyn tapauksen muiden tosiseikkojen kanssa.
- (20) Tässä direktiivissä ei säädetä edellytyksistä, joiden olisi täyttyvä lainkäyttövallan käyttämiseksi jonkin tässä direktiivissä tarkoitetun rikoksen osalta, kuten että uhri on tehnyt ilmoituksen rikoksen tekopaikassa tai että se valtio, jossa rikos tehtiin, on tehnyt ilmiannon tai että tekijään ei ole kohdistettu syytetoimia rikoksen tekopaikassa.
- (21) Valtioiden ja julkisten elinten on tämän direktiivin yhteydessä täysimääräisesti taettava ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.
- (22) Tällä direktiivillä vahvistetaan G8:n tai Euroopan neuvoston ympärivuorokautisen ja kaikkina viikonpäivinä toimivan yhteyspisteverkoston kaltaisten verkkojen merkitystä. Näiden yhteyspisteiden olisi voitava antaa tehokasta apua ja siten esimerkiksi helpottaa saatavilla olevien tietojen vaihtoa sekä teknisten neuvojen tai oikeudellisten tietojen antamista tutkimuksissa tai menettelyissä, jotka koskevat tietojärjestelmiin ja dataan liittyviä rikoksia ja joissa pyynnön esittänyt jäsenvaltio on osallisena. Verkkojen sujuvan toimimisen varmistamiseksi kullakin yhteyspisteellä olisi oltava valmiudet viestiä nopeasti toisen jäsenvaltion yhteyspisteen kanssa, ja niiden olisi saatava tukea muun muassa koulutetulta ja valmiudet omaavalta henkilöstöltä. Kun otetaan huomioon, miten nopeasti laajamittaisia verkkohyökkäyksiä voidaan toteuttaa, jäsenvaltioiden olisi voitava vastata ripeästi yhteyspisteverkoston esittämiin kiireellisiin pyyntöihin. Tällaisissa tapauksissa voi olla asianmukaista, että tietopyyntöön liittyy yhteydenotto puhelimitse sen varmistamiseksi, että pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio käsittelee pyynnön nopeasti ja antaa palautetta kahdeksan tunnin kuluessa.
- (23) Yhtäältä viranomaisten ja toisaalta yksityissektorin ja kansalaisyhteiskunnan välinen yhteistyö on hyvin tärkeää ehkäistäessä ja torjuttaessa tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä. Palveluntarjoajien, tuottajien, lainvalvontaelinten ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä on edistettävä ja parannettava kunnioittaen samalla täysimääräisesti oikeusvaltioperiaatetta. Tällaiseen yhteistyöhön voi sisältyä palveluntarjoajien antama tuki mahdollisten todisteiden säilyttämisessä ja rikoksentekejiä tunnistamisesta auttavien tietojen tarjoamisessa sekä viimeisenä keinona sellaisten tietojärjestelmien tai toimintojen, jotka on kaapattu tai joita on käytetty laittomiin tarkoituksiin, sulkeminen kansallisen lain ja käytännön mukaisesti osittain tai kokonaan. Jäsenvaltioiden olisi myös harkittava yhteistyö- ja kumppanuusverkostojen perustamista palveluntarjoajien ja tuottajien kanssa tietojen vaihtamiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien rikosten osalta.
- (24) Tässä direktiivissä säädetyistä rikoksista on tarpeen kerätä vertailukelpoista tietoa. Merkitykselliset tiedot olisi saatettava unionin toimivaltaisten erityisvirastojen ja -elinten kuten Europolin ja ENISAn saataville niiden tehtävien ja tiedonsaantitarpeiden mukaisesti, jotta tietoverkkorikollisuutta sekä verkko- ja tietoturvallisuutta koskevasta ongelmasta saataisiin parempi käsitys unionin tasolla, millä edistettäisiin tehokkaampien vastatoimenpiteiden laatimista. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietoja rikoksentekejiä toimintatavasta Europolille ja sen Euroopan verkkorikostorjuntakeskukselle tietoverkkorikollisuutta koskevan uhka-arvioinnin ja sitä koskevien strategisten analyysien tekemiseksi Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta 6 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/371/YOS⁽¹⁾ mukaisesti. Tietojen toimittamisella voidaan helpottaa nykyisten ja tulevien uhkien parempaa ymmärtämistä ja edistää näin asianmukaisempaa ja kohdistetumpaa päätöksentekoa tietojärjestelmiin kohdistuvien hyökkäysten torjumiseksi ja ehkäisemiseksi.
- (25) Komission olisi annettava kertomus tämän direktiivin soveltamisesta ja tehtävä tarpeelliset lainsäädäntöehdotukset, joilla mahdollisesti laajennettaisiin sen soveltamisalaa ottaen huomioon tietoverkkorikollisuuden alalla tapahtuva kehitys. Tällainen kehitys voisi sisältää teknologisen kehityksen, esimerkiksi sellaisen teknologisen kehityksen, jonka ansiosta voidaan tehokkaammin valvoa tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä tai jolla helpotetaan tällaisten hyökkäysten ehkäisemistä tai niiden vaikutusten minimoimista. Komission olisi tätä tarkoitusta varten otettava huomioon saatavilla olevat asiaan kuuluvien toimijoiden ja erityisesti Europolin ja ENISAn laatimat analyysit ja raportit.
- (26) Jotta tietoverkkorikollisuutta voidaan torjua tehokkaasti, on tarpeen vahvistaa tietojärjestelmien kestävyttä toteuttamalla asianmukaisia toimia niiden suojaamiseksi tehokkaammin verkkohyökkäyksiltä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarpeelliset toimenpiteet suojatakseen niiden elintärkeät infrastruktuurit verkkohyökkäyksiltä, ja osana tätä niiden olisi tarkasteltava tietojärjestelmänsä ja niihin liittyvien tietojen suojaamista. Yksi olennainen osa kattavaa lähestymistapaa tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi tehokkaasti on se, että oikeushenkilöt varmistavat tietojärjestelmien suojaamisen ja turvallisuuden asianmukaisen

(¹) EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

tason esimerkiksi julkisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yksityisyyttä, sähköistä viestintää ja tietosuojaa koskevan unionin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Sellaisia uhkia ja haavoittuvaisuuksia vastaan, joiden voidaan kohtuudella katsoa olevan tunnistettavissa, olisi tarjottava asianmukainen suojan taso erityisalojen uusimpien keinojen ja erityisten tietojenkäsittelytilanteiden mukaisesti. Tällaisesta suojasta aiheutuvien kustannusten ja rasitteen olisi oltava oikeassa suhteessa verkkohyökkäyksen kohteiksi joutuville aiheutuvaan todennäköiseen vahinkoon nähden. Jäsenvaltioita kannustetaan asiaankuuluviin toimiin kansallisen lakinsa puitteissa vastuun toteuttamiseksi tapauksissa, joissa oikeushenkilö ei selvästi ole tarjonnut asianmukaista suojaa verkkohyökkäyksiä vastaan.

- (27) Merkittävät puutteet ja eroavuudet jäsenvaltioiden lainsäädännöissä ja rikosoikeudellisissa menettelyissä tietojärjestelmiin kohdistuvien hyökkäysten osalta saattavat vaikeuttaa järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa sekä hankaloittaa tehokasta poliisi- ja oikeudellista yhteistyötä tällä alalla. Koska nykyaikaiset tietojärjestelmät eivät tunne maantieteellisiä rajoja, niihin kohdistuvilla hyökkäyksillä on rajat ylittävä ulottuvuus, mikä korostaa pikaista tarvetta lähentää edelleen jäsenvaltioiden rikosoikeutta tällä alalla. Lisäksi rikosoikeudenkäyntejä koskevien toimivaltaristiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston puitepäätöksen 2009/948/YOS⁽¹⁾ asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen pitäisi helpottaa tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä koskevien syytetöiden yhteensovittamista. Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä unionin kanssa myös pyrittävä parantamaan tietojärjestelmien, tietokoneverkkojen ja datan turvallisuuden liittyvää kansainvälistä yhteistyötä. Kaikissa tietojenvaihtoa koskevilla kansainvälisissä sopimuksissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon tietojen siirron ja varastoimisen turvallisuus.
- (28) Toimivaltaisten lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten parempi yhteistyö unionissa on olennaisen tärkeää tietoverkkorikollisuuden tehokkaassa torjunnassa. Tässä yhteydessä olisi kannustettava tehostamaan toimia asianmukaisen koulutuksen tarjoamiseksi viranomaisille, jotta lisättäisiin ymmärrystä tietoverkkorikollisuudesta ja sen vaikutuksista ja edistettäisiin yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi unionin toimivaltaisten erityisvirastojen ja -elimien välityksellä. Tällaisella koulutuksella olisi pyrittävä muun muassa lisäämään tietoisuutta erilaisista kansallisista oikeusjärjestelmistä, rikostutkinnan mahdollisista oikeudellisista ja teknisistä haasteista sekä toimivallan jaosta kansallisten viranomaisten välillä.
- (29) Tässä direktiivissä kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä yleissopimuksessa tunnustettuja periaatteita, mukaan lukien henkilötietojen suoja, oikeus

yksityisyyteen, sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettama ja puolustautumisoikeus sekä laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate. Tässä direktiivissä pyritään erityisesti varmistamaan näiden oikeuksien ja periaatteiden noudattaminen täysimääräisesti, ja se on pantava täytäntöön tämän mukaisesti.

- (30) Henkilötietojen suoja on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklan mukaisesti perusoikeus. Sen vuoksi henkilötietojen käsittelyssä tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä olisi täysimääräisesti noudatettava asiaan kuuluvaa unionin tietosuojalainsäädäntöä.
- (31) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (32) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli sitä, että tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä määrätään kaikissa jäsenvaltioissa tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat rikosoikeudelliset seuraamukset ja että oikeusviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä tehostetaan ja siihen kannustetaan, vaan ne voidaan niiden laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (34) Tämän direktiivin tarkoituksena on muuttaa tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä 24 päivänä helmikuuta 2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS⁽²⁾ säännöksiä ja laajentaa niiden soveltamisalaa. Koska muutokset ovat määrältään ja sisällöltään merkittäviä, puitepäätös 2005/222/YOS olisi selkeyden vuoksi korvattava kokonaisuudessaan tämän direktiivin hyväksymiseen osallistuvien jäsenvaltioiden osalta,

(1) EUVL L 328, 15.12.2009, s. 42.

(2) EUVL L 69, 16.3.2005, s. 67.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rikosten ja seuraamusten määrittelyä tietojärjestelmiin kohdistuvien hyökkäysten alalla. Sen tarkoituksena on myös helpottaa näiden rikosten estämistä ja parantaa oikeusviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'tietojärjestelmällä' laitetta tai toisiinsa kytkettyjä tai liitettyjä laitteita, joista yksi tai useampi on ohjelmoitu automaattista tietojenkäsittelyä varten, sekä dataa, jota kyseisessä laitteessa tai toisiinsa kytketyissä tai liitettyissä laitteissa varastoidaan, käsitellään, haetaan tai välitetään sen tai niiden toimintaa, käyttöä, suojausta tai huoltoa varten;
- b) 'datalla' sellaisessa muodossa olevien tosiseikkojen, tietojen tai käsitteiden esitystä, että se soveltuu käsiteltäväksi tietojärjestelmässä, mukaan lukien ohjelmat, joiden avulla tietojärjestelmä pystyy suorittamaan jonkin toiminnon;
- c) 'oikeushenkilöllä' yksikköä, jolla on sovellettavan lain mukaan oikeushenkilön asema, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa, tai julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä;
- d) ilmaisulla 'oikeudettomasti' tässä direktiivissä tarkoitettua toimintaa, mukaan lukien järjestelmään tunkeutuminen, sen häirintä tai tietojen hankkiminen, johon ei ole järjestelmän tai sen osan omistajan tai muun oikeudenhaltijan lupaa tai joka ei ole sallittua kansallisen lain nojalla.

3 artikla

Laiton tunkeutuminen tietojärjestelmään

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tunkeutuminen tietojärjestelmään tai sen osaan tahallisesti ja oikeudettomasti on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, kun tunkeutuminen on tehty murtamalla turvajärjestely, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta.

4 artikla

Laiton järjestelmän häirintä

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tietojärjestelmän toiminnan vakava estäminen tai keskeyttäminen tahallisesti ja oikeudettomasti dataa syöttämällä, siirtämällä, vahingoittamalla, tuhoamalla, turmelemalla, muuttamalla tai poistamalla taikka saattamalla data käyttökelvottomaksi on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta.

5 artikla

Laiton datan vahingoittaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tietojärjestelmässä olevan datan tuhoaminen, vahingoittaminen, turmeleminen, muuttaminen, poistaminen tai saattaminen käyttökelvottomaksi tahallisesti ja oikeudettomasti on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta.

6 artikla

Viestintäsalaisuuden loukkaus (tietojen laiton hankkiminen)

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että teknisin keinoin tapahtuva tietojen hankkiminen tahallisesti ja oikeudettomasti tietojärjestelmän sisäisestä tai tietojärjestelmien välisestä luottamuksellisesta datan siirrosta, mukaan lukien tällaista dataa sisältävästä tietojärjestelmästä lähtevä sähkömagneettinen säteily, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta.

7 artikla

Rikosten tekemiseen käytettävät välineet

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavien välineiden tuottaminen, myynti, käyttöön hankkiminen, tuonti, levittäminen tai muu saataville asettaminen tahallisesti ja oikeudettomasti ja tarkoituksin, että niitä käytetään 3–6 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekemiseen, on rikosoikeudellisesti rangaistava teko, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta:

- a) tietokoneohjelma, joka on suunniteltu tai muutettu ensisijaisesti 3–6 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekemistä varten;
- b) tietojärjestelmän salasana, pääsykoodi tai muu vastaava tieto, joka mahdollistaa pääsyn tietojärjestelmään tai sen osaan.

8 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yllytys tai avunanto 3–7 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin on rikosoikeudellisesti rangaistava teko.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikosten yritys on rikosoikeudellisesti rangaistava teko.

9 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3–8 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan määrätä tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat rikosoikeudelliset seuraamukset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3–7 artiklassa tarkoitetuista rikoksista säädetään vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään kaksi vuotta, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista säädetään vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään kolme vuotta, kun ne on tehty tahallisesti ja kun on vaikutettu

merkittävään määrään tietojärjestelmiä käyttämällä 7 artiklassa tarkoitettua välinettä, joka on suunniteltu tai muutettu ensisijaisesti tätä tarkoitusta varten.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuista rikoksista säädetään vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään viisi vuotta, kun

- a) ne on tehty rikollisjärjestön puitteissa, sellaisena kuin se on määritelty puitepäätöksessä 2008/841/YOS, riippumatta siitä, mikä on siinä säädetty seuraamus;
- b) ne aiheuttavat vakavaa vahinkoa; tai
- c) ne kohdistuvat elintärkeään infrastruktuuriin kuuluvaan tietojärjestelmään.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen rikokset on tehty käyttämällä väärin toisen henkilön henkilötietoja tarkoituksenaan voittaa kolmannen osapuolen luottamus ja aiheuttaa näin vahinkoa henkilöllisyyden oikealle omistajalle, tätä voidaan kansallisen lain mukaisesti pitää raskauttavana asianhaarana, jolleivät nämä asianhaarat jo kuulu jonkin muun kansallisen lain mukaisesti rangaistavan rikoksen tunnusmerkistöön.

10 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 3–8 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön elimen jäsenenä toimiva henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu johonkin seuraavista:

- a) oikeus edustaa oikeushenkilöä;
- b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta;
- c) valtuus harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisuudessa toimiva henkilö on tehnyt 3–8 artiklassa tarkoitettuja rikoksia kyseisen oikeushenkilön hyväksi.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu oikeushenkilöiden vastuu ei estä rikosoikeudellista menettelyä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai avunantajina 3–8 artiklassa tarkoitetuissa rikoksissa.

11 artikla

Oikeushenkilöille määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastuulliseksi todettua oikeushenkilöä voidaan rangaista tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin, joihin kuuluvat rikosoikeudelliset tai muut sakot ja joihin voi kuulua muita seuraamuksia, kuten:

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;
- c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- d) tuomioistuimen määräys purkaa oikeushenkilö;
- e) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastuulliseksi todettua oikeushenkilöä voidaan rangaista seuraamuksilla tai muilla toimenpiteillä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

12 artikla

Lainkäyttövalta

1. Jäsenvaltioiden on ulotettava lainkäyttövaltansa 3–8 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain niiden alueella; tai
- b) rikoksen on tehnyt niiden kansalainen, ainakin jos teko katsotaan rikokseksi siellä, missä se tehtiin.

2. Ulottaessaan lainkäyttövaltansa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltion on varmistettava, että sillä on lainkäyttövalta, kun

- a) rikosentekijä tekee rikoksen ollessaan fyysisesti sen alueella, riippumatta siitä, kohdistuuko rikos sen alueella sijaitsevaan tietojärjestelmään; tai
- b) rikos kohdistuu sen alueella sijaitsevaan tietojärjestelmään, riippumatta siitä, tekeekö rikosentekijä rikoksen ollessaan fyysisesti sen alueella.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, jos se päättää ulottaa lainkäyttövaltansa alueensa ulkopuolella tehtyyn 3–8 artiklassa tarkoitettuun rikokseen, mukaan lukien silloin, kun

- a) rikosentekijän vakinainen asuinpaikka on sen alueella; tai
- b) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi.

13 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on toimiva kansallinen yhteyspiste ja että ne hyödyntävät nykyistä ympäri-vuorokautisesti ja kaikkina viikonpäivinä toimivien yhteyspisteiden verkostoa 3–8 artiklassa tarkoitettuja rikoksia koskevaa tietojenvaihtoa varten. Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava siitä, että niillä on käytettävissä menettelyt, jotta toimivaltainen viranomais- tai kiireellisten avunpyyntöjen osalta ilmoittaa 8 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ainakin sen, vastataanko pyyntöön sekä missä muodossa ja arviolta milloin tällainen vastaus toimitetaan.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettu nimetty yhteyspiste. Komissio toimittaa tämän tiedon muille jäsenvaltioille sekä unionin toimivaltaisille erityisvirastoille ja -elimille.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käytettävissä on asianmukaiset ilmoituskanavat, jotta helpotetaan sitä, että 3–6 artiklassa tarkoitetuista rikoksista voidaan ilmoittaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä.

14 artikla

Seuranta ja tilastot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on järjestelmä, jonka avulla voidaan kirjata, tuottaa ja antaa tilastotietoja 3–7 artiklassa tarkoitetuista rikoksista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilastotietojen on katettava vähintään olemassa olevat tiedot 3–7 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden rekisteröimien rikosten lukumäärästä sekä 3–7 artiklassa tarkoitetuista rikoksista syytteen asetettujen ja tuomittujen henkilöiden lukumäärästä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan nojalla kerätyt tiedot komissiolle. Komission on varmistettava, että tilastollisista kertomuksista julkaistaan konsolidoitu selvitys, joka toimitetaan unionin toimivaltaisille erityisvirastoille ja -elimille.

15 artikla

Puitepäätöksen 2005/222/YOS korvaaminen

Korvataan puitepäätös 2005/222/YOS tämän direktiivin hyväksymiseen osallistuvien jäsenvaltioiden osalta rajoittamatta kuitenkaan näiden jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa määräaika, johon mennessä puitepäätös on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tämän direktiivin hyväksymiseen osallistuvien jäsenvaltioiden osalta viittauksia puitepäätökseen 2005/222/YOS pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamiseen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 4 päivänä syyskuuta 2015.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne säännökset, joilla jäsenvaltioiden tästä direktiivistä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

17 artikla

Raportointi

Komissio toimittaa viimeistään 4 päivänä syyskuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet, ja johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Komissio ottaa huomioon myös tietoverkkorikollisuuden alalla tapahtuneen teknisen ja oikeudellisen kehityksen erityisesti tämän direktiivin soveltamisalalla.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 778/2013/EU,

annettu 12 päivänä elokuuta 2013,

makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 212 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ottaen huomioon sovittelukomitean 26 päivänä kesäkuuta 2013 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Georgian ja Euroopan unionin suhteita kehitetään osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa. Vuonna 2006 yhteisö ja Georgia sopivat Euroopan naapuruuspolitiikan toimintaohjelmasta, jossa määritellään EU:n ja Georgian suhteiden keskipitkän aikavälin painopisteet. Vuonna 2010 unioni ja Georgia aloittivat neuvottelut assosiaatiosopimuksesta, jonka on määrä korvata nykyinen EU:n ja Georgian kumppanuus- ja yhteistyösopimus ⁽²⁾. EU:n ja Georgian välisiä suhteita syvennetään myös uudella itäinen kumppanuus -aloitteella.
- (2) Ylimääräisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa 1 päivänä syyskuuta 2008 vahvistettiin, että unioni on halukas tehostamaan EU:n ja Georgian välisiä suhteita Georgian ja Venäjän federaation välillä elokuussa 2008 puhjetun aseellisen konfliktin jälkeen.
- (3) Kansainvälinen finanssikriisi on vaikuttanut Georgian talouteen vuoden 2008 kolmannelta neljännekseltä lähtien, jolloin tuotanto on vähentynyt, verotulot ovat laskeneet ja ulkoiset rahoitustarpeet ovat kasvaneet.
- (4) Kansainvälinen yhteisö sitoutui 22 päivänä lokakuuta 2008 pidetyssä kansainvälisessä avunantajien konferenssissa tukemaan Georgian talouden elvyttämistä Yhdistyneiden kansakuntien ja Maailmanpankin tekemän yhteisen tarvearvioinnin mukaisesti.
- (5) Unioni ilmoitti antavansa Georgialle rahoitusapua enintään 500 miljoonaa euroa.
- (6) Georgian talouden sopeuttamista ja elvyttämistä tuetaan Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) rahoitusavulla. Syyskuussa 2008 Georgian viranomaiset sopivat IMF:n kanssa 750 miljoonan Yhdysvaltain dollarin valmiusluottojärjestelystä, jolla tuettiin Georgian taloutta, jotta siinä voitaisiin toteuttaa välttämättömät sopeuttamistoimet finanssikriisi huomioiden.
- (7) Koska Georgian taloustilanne heikkeni edelleen ja IMF:n ohjelman taustalla olevia talousolettamuksia oli tarpeen korjata ja koska Georgian ulkoiset rahoitustarpeet kasvoivat, Georgia ja IMF pääsivät sopimukseen 424 miljoonan Yhdysvaltain dollarin lisäämisestä valmiusluottojärjestelyyn, minkä IMF:n johtokunta hyväksyi elokuussa 2009.
- (8) Unioni on myöntänyt vuosien 2010–2012 osalta eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä (European Neighbourhood and Partnership Instrument, ENPI) budjettitukivastuuksia Georgialle keskimäärin 24 miljoonaa euroa vuodessa.
- (9) Georgia on pyytänyt unionilta makrotaloudellista rahoitusapua heikkenevän taloustilanteensa ja talousnäkömiensä vuoksi.
- (10) Georgian maksutaseessa on edelleen rahoitusvaje, joten makrotaloudellista rahoitusapua pidetään tarkoituksenmukaisena vastauksena Georgian pyyntöön saada tämänhetkisisä poikkeuksellisissa olosuhteissa tukea talouden vakauttamiseen yhdessä nykyisen IMF:n ohjelman kanssa.
- (11) Georgialle annettavalla unionin makrotaloudellisella rahoitusavulla, jäljempänä 'unionin makrotaloudellinen rahoitusapu', ei olisi vain täydennettävä IMF:n ja Maailmanpankin ohjelmia ja rahoitusta, vaan sen avulla olisi myös varmistettava unionin osallistumisen tuoma lisäarvo.
- (12) Komission olisi varmistettava, että unionin makrotaloudellinen apu on oikeudellisesti ja sisällöltään johdonmukainen ulkoisen toiminnan eri aloilla toteutettujen toimenpiteiden ja muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2011 (EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 211), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2012 (EUVL C 291 E, 27.9.2012, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. joulukuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 4. heinäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. heinäkuuta 2013.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Georgian kumppanuus- ja yhteistyösopimus (EYVL L 205, 4.8.1999, s. 3).

- (13) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erityistavoitteiden olisi lisättävä tehokkuutta, avoimuutta ja vastuullisuutta. Komission olisi seurattava näitä tavoitteita säännöllisesti.
- (14) Unionin makrotaloudellista rahoitusapua koskevien ehtojen olisi perustuttava unionin Georgiaan soveltaman politiikan keskeisiin periaatteisiin ja tavoitteisiin.
- (15) Jotta unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät unionin taloudelliset edut voidaan suojata tehokkaasti, on välttämätöntä, että Georgia toteuttaa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä petosten, korruption ja muiden tähän apuun liittyvien väärinkäytösten estämiseksi ja torjumiseksi. Lisäksi on tarpeen, että komissio huolehtii asianmukaisista tarkastuksista ja tilintarkastustuomioistuin tarpeellisista tilintarkastuksista.
- (16) Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen ei rajoita budjettivallan käyttäjän valtuuksia.
- (17) Komission olisi hallinnoitava unionin makrotaloudellista rahoitusapua. Sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja talous- ja rahoituskomitea voivat seurata tämän päätöksen täytäntöönpanoa, komission olisi annettava niille säännöllisesti tietoja unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanosta ja toimitettava niille asiaan liittyviä asiakirjoja.
- (18) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (19) Tässä yhteydessä muistutettakoon, että mainitun asetuksen mukaisesti neuvoo-antavaa menettelyä olisi sovellettava pääsääntöisesti kaikkiin muihin kuin mainitussa asetuksessa tarkoitettuihin tapauksiin. Kun otetaan huomioon 90 miljoonan euron raja-arvon ylittävien toimien huomattava vaikutus, on asianmukaista käyttää tarkastelumenettelyä näiden toimien osalta. Kun otetaan huomioon unionin Georgialle myöntämän makrotaloudellisen rahoitusavun määrä, yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymiseen tai avun vähentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen olisi sovellettava neuvoo-antavaa menettelyä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Unioni asettaa Georgian käyttöön makrotaloudellista rahoitusapua, jonka määrä on enintään 46 miljoonaa euroa, tukeakseen Georgian talouden vakauttamista ja täyttääkseen tämänhetkessä IMF:n ohjelmassa määritellyjä maksutasetarpeita. Tästä enimmäismäärästä enintään 23 miljoonaa euroa myönnetään avustuksina ja enintään 23 miljoonaa euroa lainoina. Unio-

nin makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen edellyttää, että budjettivallan käyttäjä hyväksyy unionin talousarvion vuodeksi 2013.

2. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun lainaosuuden rahoittamiseksi komissiolle annetaan valtuudet lainata tarvittavat varat unionin puolesta. Laina-aika saa olla enintään 15 vuotta.

3. Komissio hallinnoi unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksamista tavalla, joka on IMF:n ja Georgian välisten sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen sekä EU:n ja Georgian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa vahvistettujen talousuudistuksen keskeisten periaatteiden ja tavoitteiden mukainen. Komissio antaa Euroopan parlamentille sekä talous- ja rahoituskomitealle säännöllisesti tietoja unionin makrotaloudellisen rahoitusavun hallinnoinnin kehityksestä ja toimittaa niille asiaan liittyviä asiakirjoja.

4. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu on saatavilla kahden vuoden ja kuuden kuukauden ajan ensimmäisestä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulon jälkeisestä päivästä.

2 artikla

1. Komissio hyväksyy 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen yhteisymmärryspöytäkirjan, johon sisältyvät unionin makrotaloudellisen rahoitusavun talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevat ehdot, mukaan lukien näiden ehtojen täyttämisen aikataulu. Yhteisymmärryspöytäkirjassa asetettujen talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevien ehtojen on oltava yhdenmukaisia 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen kanssa. Näillä ehdoilla on pyrittävä parantamaan erityisesti unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tehokkuutta, avoimuutta ja vastuullisuutta, Georgian julkinen varainhoitojärjestelmä mukaan lukien. Komissio seuraa säännöllisesti, miten näiden tavoitteiden saavuttamisessa edistytään. Unionin makrotaloudellisen avun yksityiskohtaiset rahoitusehdot vahvistetaan komission ja Georgian viranomaisten välisissä avustussopimuksessa ja lainasopimuksessa.

2. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanon kuluessa komissio seuraa, että tämän rahoitusavun kannalta merkitykselliset Georgian rahoitusjärjestelyt, hallintomenettelyt sekä sisäiset ja ulkoiset valvontamekanismit Georgiassa ovat luotettavia sekä että Georgia noudattaa sovittua aikataulua.

3. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin, että Georgian talouspolitiikka on unionin makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteiden mukaista ja että sovitut talouspoliittiset ehdot täytetään tyydyttävästi. Tätä varten komissio sovittaa toimintansa tiiviisti yhteen IMF:n ja Maailmanpankin ja tarvittaessa talous- ja rahoituskomitean kanssa.

3 artikla

1. Jäljempänä 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä rajoittamatta komissio asettaa unionin makrotaloudellisen avun käyttöön

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

kahdessa erässä, joihin kumpaankin kuuluu avustus- ja lainaosuus. Kummankin erän koko vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa.

2. Komissio tekee päätöksen erien maksamisesta sen perusteella, onko yhteisymmärryspöytäkirjassa sovittuja talouspoliittisia ja rahoitusta koskevia ehtoja noudatettu tyydyttävästi. Toinen erä voidaan maksaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua ensimmäisen erän maksamisesta.

3. Unionin varat maksetaan Georgian keskuspankille. Unionin varat voidaan siirtää Georgian valtionkassaan, joka on lopullinen avunsaaja, jollei yhteisymmärryspöytäkirjassa sovittavista määräyksistä, joihin kuuluu myös julkisen talouden jäljellä olevien rahoitustarpeiden toteaminen, muuta johdu.

4 artikla

1. Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun lainaosuuteen liittyvät lainanotto- ja lainanantotoimet suoritetaan euromääräisinä ja käyttäen samaa arvopäivää, eikä niistä saa aiheutua unionille eräpäivän muutoksia, valuuttakurssi- tai korkoriskejä tai muita kaupallisia riskejä.

2. Komissio toteuttaa Georgian pyynnöstä tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lainaehtoihin sisältyy aikaistettua takaisinmaksua koskeva lauseke ja että vastaava lauseke sisältyy myös komission lainanotto toimien ehtoihin.

3. Jos olosuhteet sallivat lainan korkokannan parantamisen ja jos Georgia sitä pyytää, komissio voi jälleärahoittaa kaikki alkuperäiset lainansa tai osan niistä tai se voi järjestellä rahoitusehdot uudelleen. Jälleärahoitus- tai uudelleenjärjestelytoimet on toteutettava 1 kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainan keskimääräistä juoksu-aikaa tai kasvattaa jälleärahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohdana jäljellä olevan pääoman määrää.

4. Georgian on maksettava kaikki kulut, joita unionille aiheutuu tämän päätöksen mukaisista lainanotto- ja lainanantotoimista.

5. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille sekä talous- ja rahoituskomitealle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien etenemisestä.

5 artikla

Unionin makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanossa noudatetaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25 päivänä lokakuuta 2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ ja sen täytäntöönpanosääntöjä ⁽²⁾. Georgian viran-

omaisten kanssa tehtävissä yhteisymmärryspöytäkirjassa, lainasopimuksessa ja avustussopimuksessa on määrättävä erityisesti erityistoimenpiteistä unionin makrotaloudelliseen rahoitusapuun kohdistuvien petosten, korruption ja muiden väärinkäytösten estämiseksi ja torjumiseksi. Varojen hallinnan ja maksamisen avoimuuden tehostamiseksi yhteisymmärryspöytäkirjassa, lainasopimuksessa ja avustussopimuksessa on sovittava myös komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston toteuttamasta valvonnasta, johon sisältyvät paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset. Näissä asiakirjoissa on sovittava myös tilintarkastustuomioistuimen tilintarkastuksista, jotka voidaan tarvittaessa suorittaa paikan päällä.

6 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

7 artikla

1. Komissio antaa vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta edeltävänä vuonna, sitä koskeva arviointi mukaan lukien. Kertomuksessa on osoitettava liittymä yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettujen talouspoliittisten ja rahoitusta koskevien ehtojen, Georgiassa meneillään olevan talous- ja finanssipoliittisen kehityksen sekä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun erien maksamista koskevien komission päätösten välillä.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarviointikertomuksen viimeistään kahden vuoden kuluttua 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen saatavuusajan päättymisestä.

8 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen julistus, joka on annettu yhdessä makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle annetun päätöksen kanssa

Euroopan parlamentti ja neuvosto:

- ovat yhtä mieltä siitä, että lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle annettua päätöstä olisi tarkasteltava entistä laajemmin osana puitteita, joita tarvitaan kolmansille maille myönnettävää makrotaloudellista apua koskevien järkevien ja tehokkaiden päätösten varmistamiseksi;
- ovat yhtä mieltä siitä, että tulevia makrotaloudellisia tukiopeeraatioita koskevien päätösten olisi perustuttava jäljempänä esitettyihin, unionin makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä tukikelpoisille kolmansille maille koskeviin huomioihin ja periaatteisiin rajoittamatta lainsäädäntöä koskevaa aloiteoikeutta ja oikeudellista muotoa, joka nämä huomiot ja periaatteet virallistavalla tulevalla välineellä voi olla;
- sitoutuvat ottamaan nämä näkemykset ja periaatteet täysimääräisesti huomioon unionin makrotaloudellisen avun myöntämistä koskevista tulevista yksittäisissä päätöksissä.

A OSA – HUOMIOT

1. Unioni on merkittävä taloudellisen, rahoituksellisen ja teknisen avun antaja kolmansille maille. Unionin makrotaloudellinen rahoitusapu, jäljempänä 'makrotaloudellinen rahoitusapu', on osoittautunut tehokkaaksi taloutta vakauttavaksi välineeksi ja rakenneuudistusten veturiksi tällaista apua hyödyntävissä maissa ja alueilla, jäljempänä 'tuensaajat'. Yhdenmukaisesti sen kanssa, millaista yleistä politiikkaa unioni harjoittaa ehdokasmaihin, mahdollisiin ehdokasmaihin ja naapurimaihin nähden, unionin olisi oltava sellaisessa asemassa, että se voi myöntää näille maille makrotaloudellista rahoitusapua tavoitteena yhteinen vakauden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin alue.
2. Makrotaloudellisen rahoitusavun olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston yksittäisiin maa-kohtaisiin päätöksiin. Näiden periaatteiden tarkoituksena on tehostaa tällaisiin päätöksiin johtavaa päätöksentekomenettelyä ja päätösten täytäntöönpanoa sekä tehostaa sitä, että tuensaaja noudattaa makrotaloudellisen avun myöntämistä koskevia poliittisia ennakkoehtoja, sekä lisätä avun avoimuutta ja demokraattista valvontaa.
3. Kolmansille maille myönnetyn makrotaloudellisen rahoitusavun toteutuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehotti antamaan makrotaloudellista rahoitusapua koskevan puiteasetuksen, jotta päätöksentekomenettelyä voitaisiin nopeuttaa ja luoda tälle rahoitusvälineelle muodollinen ja läpinäkyvä perusta.
4. Lokakuun 8 päivänä 2002 antamassaan päätelmissä neuvosto vahvisti kriteerit (niin kutsutut Genvalin kriteerit), joilla ohjataan makrotaloudellisia rahoitusaputoimia. Olisi asianmukaista päivittää ja selkeyttää näitä kriteerejä, muun muassa kriteerejä, joilla määritellään avun tarkoituksenmukainen muoto (laina, avustus tai näiden yhdistelmä).
5. Näiden periaatteiden pitäisi auttaa unionia asettamaan makrotaloudellinen rahoitusapu käytettäväksi nopeasti erityisesti silloin, kun tilanne vaatii välitöntä toimintaa, ja lisäämään makrotaloudellisen avun täytäntöönpanoon sovellettavien kriteerien selkeyttä ja avoimuutta.
6. Komission olisi varmistettava, että makrotaloudellinen rahoitusapu on sopusoinnussa ulkoisen toiminnan eri alojen ja muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen keskeisten periaatteiden, tavoitteiden ja toteutettujen toimenpiteiden kanssa.
7. Makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava unionin ulkopoliittikkaa. Komission yksiköiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) olisi työskenneltävä tiiviisti yhdessä koko makrotaloudellisen rahoitusaputoimen keston ajan unionin ulkopoliittikan yhteensovittamiseksi ja sen johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
8. Makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava tuensaajien sitoutumista arvoihin, jotka ovat yhteisiä unionin kanssa, mukaan lukien demokratia, oikeusvaltion periaate, hyvä hallintotapa, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, kestävä kehitys ja köyhyyden vähentäminen, sekä avoimen, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan periaatteisiin.

9. Makrotaloudellisen rahoitusavun ennakkoodellytyksenä olisi oltava se, että tukikelpoisessa maassa noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää ja oikeusvaltion periaatetta, ja varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Komission olisi säännöllisesti seurattava näitä ennakkoodellytyksiä.
10. Yksittäisten makrotaloudellisten rahoitusapupäätösten erityisiin tavoitteisiin olisi kuuluttava tuensaajien julkisen varainhoidon tehokkuuden, läpinäkyvyyden ja vastuullisuuden lisääminen. Komission olisi säännöllisesti seurattava näiden tavoitteiden saavuttamista.
11. Makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi tuettava kestävän ulkoisen rahoitusaseman palauttamista kolmansiin maihin ja alueille, joilla on pulaa ulkomaisesta valuutasta ja tähän liittyviä vaikeuksia ulkoisessa rahoituksessa. Makrotaloudellista rahoitusapua ei pitäisi myöntää säännöllisenä rahoitustukena, eikä sen ensisijaisena tarkoituksena saisi olla tuensaajien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tukeminen.
12. Makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi täydennettävä Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja muiden monenvälisten rahoituslaitosten myöntämiä varoja, ja unionin ja muiden avunantajien välisen taakanjaon olisi oltava oikeudenmukainen. Makrotaloudellisella rahoitusavulla olisi varmistettava unionin osallistumisen tuoma lisäarvo.
13. Sen varmistamiseksi, että makrotaloudelliseen rahoitusapuun liittyvät unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti, tuensaajien olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät petosten, korruption ja muiden mahdollisten tähän rahoitusapuun liittyvien väärinkäytösten estämiseen ja torjumiseen, ja olisi määrättävä komission tarkastuksista ja tilintarkastustuomioistuimen tilintarkastuksista.
14. Yhteisymmärryspöytäkirjojen hyväksymistä koskevan menettelyn valinta olisi päätettävä asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädettyjen perusteiden mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi noudatettava pääsääntöisesti neuvoa-antavaa menettelyä, mutta ottaen huomioon sellaisten toimien mahdollisesti merkittävän vaikutuksen, jotka ylittävät B osassa säädetyn raja-arvon, olisi asianmukaista, että viimeksi mainituissa toimissa käytetään tarkastelumenettelyä.

B OSA – PERIAATTEET

1. Avun tarkoitus

- a) Makrotaloudellisen rahoitusavun olisi oltava poikkeuksellinen rahoitusväline, jolla myönnetään sitomatonta ja kohdentamatonta maksutasetukea tukikelpoisille kolmansille maille ja alueille. Sen tarkoituksena olisi oltava ulkoisen rahoitusaseman kestävyys palauttaminen tukikelpoisille maille ja alueille, joilla on vaikeuksia ulkoisessa rahoituksessa. Sillä olisi tuettava sellaisen poliittisen ohjelman täytäntöönpanoa, joka sisältää vankkoja sopeuttamis- ja rakenneuudistustoimia, joilla on tarkoitus parantaa maksutaseasemaa erityisesti ohjelmakauden aikana, ja tehostettava unionin kanssa tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten ja ohjelmien täytäntöönpanoa.
- b) Makrotaloudellisen rahoitusavun ehtona olisi oltava, että komissio on yhteistyössä monenvälisten rahoituslaitosten kanssa havainnut IMF:n ja muiden monenvälisten laitosten käyttöön asettamien varojen jälkeen huomattavan jäljellä olevan ulkoisen rahoitusvajeen siitä huolimatta, että asianomainen maa tai alue on toteuttanut vahvoja talouden vakauttamis- ja uudistusohjelmia.
- c) Makrotaloudellisen rahoitusavun olisi oltava luonteeltaan väliaikaista, ja sen maksaminen olisi lopetettava heti, kun ulkoisen rahoitusaseman kestävyys on saatu palautettua.

2. Tukikelpoiset maat ja alueet

Makrotaloudellista rahoitusapua voidaan myöntää seuraaville kolmansille maille ja alueille:

- ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat,
- Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat ja alueet,
- asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa olosuhteissa muut kolmannet maat, joiden asema alueellisen vakauden kannalta on ratkaiseva, joilla on strategista merkitystä unionille ja jotka ovat poliittisesti, taloudellisesti tai maantieteellisesti lähellä unionia.

3. Avun muoto

- a) Makrotaloudellinen rahoitusapu olisi pääsääntöisesti myönnettävä lainana. Poikkeustapauksissa apu voidaan kuitenkin myöntää avustuksena tai lainan ja avustuksen yhdistelmänä. Mahdollisen avustuksen osuutta määritettäessä komission olisi ehdotuksensa valmistelussa otettava huomioon tuensaajan taloudellisen kehityksen taso mitattuna henkeä kohti laskettujen tulojen ja köyhyystason perusteella sekä sen takaisinmaksukyky, joka arvioidaan velanhoidon kestävyysanalyysin perusteella, varmistuen samalla, että unionin ja muiden avunantajien välisen oikeudenmukaisen taakanjaon periaatetta noudatetaan. Tätä varten komission olisi myös otettava huomioon, missä laajuudessa kansainväliset rahoituslaitokset ja muut avunantajat soveltavat kyseiseen maahan edullisia ehtoja.
- b) Jos makrotaloudellinen rahoitusapu myönnetään lainana, komissio olisi valtuutettava unionin puolesta lainaamaan tarvittavat varat pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta ja lainaamaan ne edelleen tuensajalle.
- c) Lainanotto- ja lainanantotoimet olisi toteutettava euromääräisinä, ja niissä olisi käytettävä samaa arvopäivää, eikä niistä saisi aiheutua unionille eräpäivän muutoksia eikä valuuttakurssi- tai korkoriskejä.
- d) Tuensaajan olisi maksettava kaikki kulut, joita unionille aiheutuu lainanotto- ja lainanantotoimista.
- e) Tuensaajan pyynnöstä ja jos olosuhteet sallivat lainan koron alentamisen, komissio voi päättää jällelrahoittaa alkuperäiset lainansa tai osan niistä taikka järjestellä uudelleen vastaavat rahoitusehdot. Jällelrahoitus- ja uudelleenjärjestelytoimet olisi toteutettava 3 kohdan d alakohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti, eivätkä ne saisi pidentää otetun lainan keskimääräistä erääntymisaikaa tai kasvattaa jällelrahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana jäljellä olevan pääoman määrää.

4. Rahoitussäännökset

- a) Avustuksina myönnettyjen makrotaloudellisen rahoitusavun määrien olisi oltava yhdenmukaisia monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettujen talousarviomäärärahojen kanssa.
- b) Lainan muodossa myönnetyn makrotaloudellisen rahoitusavun määrät olisi rahoitettava takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille annetun asetuksen mukaisesti. Myönnetyn avun määrien olisi oltava yhdenmukaisia monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistettujen talousarviomäärärahojen kanssa.
- c) Budjettivallan käyttäjän olisi myönnettävä vuosittaiset määrärahat monivuotisen rahoituskehyksen rajoissa.

5. Avun määrä

- a) Avun määrän määrittämisen olisi perustuttava tukikelpoisen maan tai alueen jäljelle jääviin ulkoisiin rahoitustarpeisiin ja siinä olisi otettava huomioon maan tai alueen kyky rahoittaa itseään omista varoistaan ja erityisesti sen käytössä olevat kansainväliset valuuttavarannot. Komission olisi määritettävä nämä rahoitustarpeet yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa täydellisen määrällisen arvioinnin ja tarkasteltavissa olevien liiteasiakirjojen perusteella. Komission olisi erityisesti hyödynnettävä IMF:n laatimia asianomaisen maan tai alueen viimeisimpiä maksutase-ennusteita ja otettava huomioon monenvälisiltä avunantajilta odotetut maksuosuudet sekä unionin muiden ulkoisten rahoitusvälineiden aiempi käyttäminen kyseisessä tukikelpoisessa maassa tai kyseisellä tukikelpoisella alueella.
- b) Komission asiakirjojen olisi sisällettävä tietoja ennakoidusta valuuttavarannosta makrotaloudellisen rahoitusavun puuttuessa verrattuna riittävinä pidettyihin tasoihin asiaan kuuluvien indikaattoreiden mukaan mitattuina, joita voivat olla lyhytaikaisen ulkomaisen velan varantosuhde ja tuensaajamaan viennin varantosuhde.
- c) Määritettäessä makrotaloudellisen rahoitusavun määrää olisi myös otettava huomioon tarve varmistaa oikeudenmukainen taakanjako unionin ja muiden avunantajien välillä sekä unionin yleisen osallistumisen tuottama lisäarvo.

- d) Jos tuensaajan rahoitustarpeet pienenevät olennaisesti makrotaloudellisen rahoitusavun maksukaudella alkuperäisiin ennusteisiin verrattuina, komission olisi neuvoa-antavan menettelyn mukaisesti, mikäli apu on enintään 90 miljoonaa euroa, ja tarkastelumenettelyn mukaisesti, mikäli apu on yli 90 miljoonaa euroa, vähennettävä tällaisen avun määrää tai keskeytettävä tai peruutettava se.

6. Ehdollisuus

- a) Makrotaloudellisen rahoitusavun ennakkoodellytyksenä olisi oltava, että tukikelpoisessa maassa tai tukikelpoisella alueella noudatetaan tehokkaita demokraattisia mekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää ja oikeusvaltion periaatetta, ja varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Komission olisi laadittava julkisesti saatavilla oleva arvio ⁽¹⁾ tämän ennakkoodellytyksen noudattamisesta ja valvottava sitä makrotaloudellisen rahoitusavun elinkaaren ajan. Tätä kohtaa olisi sovellettava Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta annetun päätöksen mukaisesti.
- b) Makrotaloudellisen rahoitusavun ehtona olisi oltava tukikelpoisen maan tai alueen ja IMF:n välinen muu kuin ennalta varautuva luottojärjestely, joka täyttää seuraavat ehdot:
- järjestelyn tavoite on yhdenmukainen makrotaloudellisen rahoitusavun tarkoituksen eli lyhyen aikavälin maksutasevaikeuksien vähentämisen kanssa,
 - tehokkaita sopeuttamistoimia toteutetaan yhdenmukaisesti 1 kohdan a alakohdassa määritellyn makrotaloudellisen rahoitusavun tarkoituksen kanssa.
- c) Rahoitusavun maksamisen ehtona olisi oltava, että IMF:n tukeman poliittisen ohjelman toteutuksessa edistytään jatkuvasti tyydyttävästi ja että tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkoodellytys täyttyy. Ehtona olisi oltava myös, että tietyssä määräjassa toteutetaan rakenneuudistuksiin ja vakaaseen julkiseen talouteen keskittyvät tietyt selvästi määritellyt talouspoliittiset toimenpiteet, joista sovitaan komission ja tuensaajan välillä ja jotka vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa.
- d) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja tuensaajien hallinnon lujittamiseksi yhteisymmärryspöytäkirjaan olisi sisällytettävä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on parantaa julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuutta, läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta.
- e) Toimenpiteiden suunnittelussa olisi otettava asianmukaisesti huomioon myös edistyminen markkinoiden vastavuoroisessa avaamisessa, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan kehittyminen ja muut unionin ulkopoliittikan painopisteet.
- f) Toimenpiteiden olisi oltava sopusoinnussa niiden nykyisten kumppanuussopimusten, yhteistyösopimusten tai assosiaatiosopimusten kanssa, jotka on tehty unionin ja tuensaajan välillä, ja tuensaajan IMF:n tuella toteuttamien makrotalouden sopeuttamisohjelmien ja rakenneuudistusohjelmien kanssa.

7. Menettely

- a) Makrotaloudellista rahoitusapua hakevan maan tai alueen olisi tehtävä kirjallinen hakemus komissiolle. Komission olisi tarkistettava, täyttyvätkö 1, 2, 4 ja 6 kohdassa tarkoitettut ehdot, ja se voi tarvittaessa tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen päätökseksi.
- b) Lainapäätöksessä olisi tarkennettava makrotaloudellisen rahoitusavun suuruus, keskimääräinen enimmäiserääntymisaika ja lainaerien enimmäismäärä. Jos päätökseen sisältyy avustus, siinä olisi myös yksilöitävä sen määrä ja avustuserien enimmäismäärä. Avustuspäätökseen olisi liitettävä avustuksen (tai avustuksena myönnettävän osuuden) perustelu. Kummassakin tapauksessa olisi määriteltävä ajanjakso, jonka aikana makrotaloudellinen rahoitusapu on saatavilla. Saatavuusaika ei pääsääntöisesti saisi ylittää kolmea vuotta. Komission olisi uutta makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä koskevaa päätöstä koskevaa ehdotusta tehdessään ilmoitettava 12 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot.

⁽¹⁾ Arvio perustuu ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa EU:n strategisessa kehyksessä ja toimintasuunnitelmassa tarkoitettuun ihmisoikeuksia ja demokratiaa maailmassa koskevaan vuosikertomukseen (neuvoston päätelmät ihmisoikeuksista ja demokratiasta, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2012).

- c) Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä koskevan päätöksen hyväksymisen jälkeen komission olisi neuvoo-antavan menettelyn mukaisesti, mikäli apu on enintään 90 miljoonaa euroa, ja tarkastusmenettelyn mukaisesti, mikäli apu on yli 90 miljoonaa euroa, sovittava tuensaajan kanssa yhteisymmärryspöytäkirjassa 6 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.
- d) Sen jälkeen kun makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämispäätös on hyväksytty, komission olisi sovittava tuensaajan kanssa avun yksityiskohtaisista rahoitusehdoista. Nämä yksityiskohtaiset rahoitusehdot olisi vahvistettava avustus- tai lainasopimuksessa.
- e) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tietoja maakohtaisen avun kehityksestä, sen maksaminen mukaan luettuna, ja toimitettava näille toimitettavalle asiaan liittyvät asiakirjat asianmukaisessa ajassa.
8. Täytäntöönpano ja varainhoito
- a) Komission olisi pantava makrotaloudellinen rahoitusapu täytäntöön unionin rahoitussääntöjen mukaisesti.
- b) Makrotaloudellinen rahoitusapu olisi pantava täytäntöön suoraan keskitetysti hallinnoiden.
- c) Talousarviositoumukset olisi tehtävä tämän kohdan mukaisesti tehtyjen komission päätösten perusteella. Jos makrotaloudellinen rahoitusapu toteutetaan useamman varainhoitovuoden aikana, avun talousarviositoumukset voidaan jakaa vuotuisiin eriin.
9. Avun maksaminen
- a) Makrotaloudellinen rahoitusapu olisi maksettava tuensaajan keskuspankille.
- b) Makrotaloudellinen rahoitusapu olisi maksettava peräkkäisissä erissä, ja maksun ehtona olisi oltava 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ennakkoodellytyksen sekä 6 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ehtojen täyttyminen.
- c) Komission olisi tarkastettava säännöllisin väliajoin, että 6 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettut ehdot täyttyvät edelleen.
- d) Jos 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkoodellytys ja 6 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettut ehdot eivät täyty, komission olisi tilapäisesti keskeytettävä tai peruutettava makrotaloudellisen rahoitusavun maksaminen. Tällaisissa tapauksissa sen olisi ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskeyttämisen tai peruuttamisen syyt.
10. Tukitoimenpiteet
- Unionin talousarviovaroja voidaan käyttää kattamaan makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanosta johtuvat välttämättömät menot.
11. Unionin taloudellisten etujen suojaaminen
- a) Kaikkiin maakohtaisten päätösten mukaisiin sopimuksiin olisi sisällyttävä määräyksiä, joilla varmistetaan, että tuensaajien olisi tarkistettava säännöllisesti, että unionin talousarviosta myönnettyä rahoitusta on käytetty oikein, toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet väärinkäytösten ja petosten estämiseksi ja tarpeen mukaan ryhdyttävä oikeustoimiin periäkseen takaisin mahdolliset maakohtaisen päätöksen nojalla myönnettyt varat, jotka on kavallettu.
- b) Kaikkien maakohtaisten päätösten nojalla tehtyjen sopimusten olisi sisällettävä määräyksiä, joilla varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen erityisesti petosten, korruption ja muiden väärinkäytösten varalta asiaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti.
- c) Edellä 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa yhteisymmärryspöytäkirjassa olisi nimenomaisesti oikeutettava komissio ja tilintarkastustuomioistuin tekemään tarkastuksia makrotaloudellisen rahoitusavun saatavuusajan aikana ja sen jälkeen, mukaan lukien asiakirjatarkastukset ja paikalla tehtävät tarkastukset, kuten toiminnan arvioinnit. Yhteisymmärryspöytäkirjassa olisi myös nimenomaisesti annettava komissiolle tai sen edustajille valtuudet suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia.

- d) Makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanon aikana komission olisi toiminnan arviointien avulla seurattava, että tuensaajan tällaisen rahoitusavun kannalta merkitykselliset rahoitusjärjestelyt, hallintomenettelyt sekä sisäiset ja ulkoiset valvontamekanismit ovat moitteettomia.
- e) Kaikkiin maakohtaisten päätösten mukaisiin sopimuksiin olisi sisällyttävä määräyksiä, joilla varmistetaan, että unionilla on oikeus avustuksen täydelliseen takaisinmaksuun ja/tai lainan aikaistettuun takaisinmaksuun, jos on osoitettu, että tuensaaja on makrotaloudellisen rahoitusavun hallinnoinnissa sekaantunut petokseen tai korruptioon tai mihin tahansa muuhun unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan.

12. Vuosikertomus

- a) Komission olisi tarkastettava makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanon edistymistä ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomus viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta.
- b) Vuosikertomuksessa olisi arvioitava tuensaajien taloudellista tilannetta ja näkymiä sekä edistymistä 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisessa.
- c) Siinä olisi myös annettava ajan tasalla olevia tietoja lainoina ja avustuksina käytettävissä olevista talousarviomäärärahoista, ottaen huomioon suunnitellut toimet.

13. Arviointi

- a) Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarviointikertomuksia, joissa arvioidaan hiljattain päätökseen saatujen makrotaloudellisten rahoitusaputoimien tuloksia ja tehokkuutta ja sitä, missä määrin ne ovat myötävaikuttaneet avun tavoitteiden saavuttamiseen.
 - b) Komission olisi arvioitava säännöllisesti ja ainakin neljän vuoden välein makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle yksityiskohtainen katsaus makrotaloudellisesta rahoitusavusta. Tällaisen arvioinnin tarkoituksena on selvittää, onko makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteet saavutettu ja täyttyvätkö makrotaloudellisen rahoitusavun ehdot edelleen, 7 kohdan c alakohdassa esitetty raja-arvo mukaan luettuna, ja antaa komissiolle mahdollisuus esittää suosituksia tulevien toimien parantamiseksi. Komission olisi arvioinnissaan myös arvioitava eurooppalaisten ja monenvälisen rahoituslaitosten kanssa tehtävää yhteistyötä makrotaloudellisen rahoitusavun antamisessa.
-

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 779/2013,

annettu 13 päivänä elokuuta 2013,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
	0806 10 10	EG
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
	ZZ	191,9
0808 10 80	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
	ZZ	130,8
0808 30 90	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
	ZZ	156,5
0809 30	TR	146,5
	ZZ	146,5
0809 40 05	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 12 päivänä elokuuta 2013,

viinialan kansallisista tukijärjestelmistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti tilatukijärjestelmään varainhoitovuonna 2014 siirrettävistä määristä

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 5180)

(Ainoastaan englannin-, espanjan-, kreikan-, maltan- ja ranskankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2013/430/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetusta) (EY) N:o 1234/2007⁽¹⁾ ja erityisesti sen 103 z a artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 n artiklassa säädetään, että käytettävissä olevien unionin varojen jakautuminen ja kansallisten tukiohjelmien talousarviorajat viinialalla vahvistetaan mainitun asetuksen liitteessä X b.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 o artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2012 päättää myöntää viininviljelijöille tukea vuodeksi 2014 yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽²⁾ III osaston 1 luvussa tarkoitettuja tukioikeuksia myöntämällä.
- (3) Jäsenvaltiot, jotka aikovat myöntää tukea asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 o artiklan mukaisesti, ovat ilmoittaneet vastaavat määrät. Komission olisi selkeyden vuoksi julkaistava kyseiset määrät.

- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tämän päätöksen liitteessä esitetään määrät, jotka siirretään varainhoitovuonna 2014 asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetystä viinialan kansallisista tukijärjestelmistä asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyyn tilatukijärjestelmään.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Maltan tasavallalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Komission puolesta

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

LIITE

Viinialan kansallisista tukijärjestelmistä tilatukijärjestelmään siirretyt määrät (varainhoitovuosi 2014)*(EUR 1 000)*

Varainhoitovuosi	2014
Kreikka	16 000
Espanja	142 749
Luxemburg	588
Malta	402
Yhdistynyt kuningaskunta	120

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 12 päivänä elokuuta 2013,****jäsenvaltioiden mahdollisuudesta pidentää tehoaineille benalaksyyli-M ja valifenalaatti myönnettyjä väliaikaisia lupia***(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 5184)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2013/431/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan,ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 80 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti direktiiviä 91/414/ETY sovelletaan edelleen tehoaineisiin, joista on tehty päätös direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen 14 päivää kesäkuuta 2011.
- (2) Portugali vastaanotti helmikuussa 2002 direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti Isagro IT:ltä hakemuksen benalaksyyli-M -nimisen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Komission päätöksessä 2003/35/EY ⁽³⁾ vahvistettiin, että asiakirja-aineisto oli täydellinen ja että sen voitiin periaatteessa katsoa täyttävän kyseisen direktiivin liitteissä II ja III säädetyt tietovaatimukset.
- (3) Unkari vastaanotti syyskuussa 2005 direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti Isagro SpA:lta hakemuksen valifenalaatti-nimisen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Komission päätöksessä 2006/586/EY ⁽⁴⁾ vahvistettiin, että asiakirja-aineisto oli täydellinen ja että sen voitiin periaatteessa katsoa täyttävän kyseisen direktiivin liitteissä II ja III säädetyt tietovaatimukset.
- (4) Asiakirja-aineistojen täydellisyyden varmistaminen oli tarpeen, jotta niitä voitaisiin tarkastella yksityiskohtaisesti ja jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus myöntää asianomaisia tehoaineita sisältäville kasvinsuojeluaineille väliaikaiset luvat enintään kolmeksi vuodeksi siten, että noudatetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, erityisesti niitä, joiden mukaan

tehoaineista ja kasvinsuojeluaineista on tehtävä yksityiskohtainen arviointi kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesti.

- (5) Näiden tehoaineiden vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 ja 4 kohdan säännösten mukaisesti hakijoiden ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Esittelevät jäsenvaltiot toimittivat komissiolle asianomaisia tehoaineita koskevien arviointikertomusten luonnokset 21 päivänä marraskuuta 2003 (benalaksyyli-M) ja 19 päivänä helmikuuta 2008 (valifenalaatti).
- (6) Esittelevien jäsenvaltioiden toimitettua arviointikertomusluonnokset on käynyt ilmi, että hakijoilta on pyydyttävä lisätietoja, joista esittelevien jäsenvaltioiden on niitä tarkasteltuaan toimitettava arviointi. Asiakirja-aineistojen tarkastelu on sen vuoksi edelleen käynnissä, eikä arviointia ole mahdollista saada päätökseen määräajassa, josta säädetään direktiivissä 91/414/ETY tulkittuna yhdessä komission täytäntöönpanopäätöksen 2011/671/EU ⁽⁵⁾ kanssa.
- (7) Koska arvioinnissa ei toistaiseksi ole ilmennyt välittömiä huolenaiheita, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus pidentää kyseisiä tehoaineita sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnettyjä väliaikaisia lupia 24 kuukaudella direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan säännösten mukaisesti, jotta asiakirja-aineistojen tarkastelua voidaan jatkaa. Tämän 24 kuukauden ajanjakson oletetaan olevan riittävä sen arviointi- ja päätösmenettelyn loppuun saattamiseksi, joka liittyy päätöksen tekemiseen benalaksyyli-M:n ja valifenalaatin mahdollisesta hyväksynnästä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot voivat pidentää benalaksyyli-M:ää tai valifenalaattia sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnettyjä väliaikaisia lupia viimeistään 31 päivänä elokuuta 2015 päättäväksi ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä elokuuta 2015.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 11, 16.1.2003, s. 52.⁽⁴⁾ EUVL L 236, 31.8.2006, s. 31.⁽⁵⁾ EUVL L 267, 12.10.2011, s. 19.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Komission puolesta

Tonio BORG

Komission jäsen

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta

Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta 7 päivänä maaliskuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 216/2013 (EUVL L 69, 13.3.2013, s. 1) mukaisesti 1. heinäkuuta 2013 lähtien vain sähköisessä muodossa julkaistu virallinen lehti on todistusvoimainen, ja vain sillä on oikeusvaikutuksia.

Jos virallisen lehden sähköistä versiota ei ole mahdollista julkaista ennakoimattomien ja poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, virallisen lehden painettu versio on todistusvoimainen, ja sillä on oikeusvaikutuksia asetuksen (EU) N:o 216/2013 3 artiklassa esitettyjen ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

HUOMAUTUS LUKIJOILLE – TAPA VIITATA SÄÄDÖKSIIN

Tapaa viitata säädöksiin on muutettu 1. heinäkuuta 2013 alkaen.

Siirtymäkauden aikana käytetään sekä uutta että vanhaa viittaustapaa.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI